10 ΛΕΠΤΑ

ΛΕΣΒΟΣ

ΛΕΠΤΑ 10

ΠΡΩΙΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

Ἰδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐμπορική Στοὰ Ἀριθ. 14, 15, 16, 17.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Παύλου Κουντουριώτου

Ἀνταποκρίσεις ἔχουσαι προσωπικὸν χαρακτῆρα δὲν δημοσιεύονται

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:

	Ἐτησία	Ἐξάμηνος
Ἐν τῇ Πρωτευούσῃ, Χωρίοις καὶ Κράτει	Δρ. 20	Δρ. 11
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	» 30	» 16

Δι' ἀγγελίας καὶ καταχωρήσεις ἰδιαίτερσι συμφωνίαι

Αἱ Συνδρομαὶ καὶ πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ Καταχωρήσεις

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Διευθύνων Διαχειριστὴς:
ΘΡ. ΔΟΥΒΑΛΣΤΕΛΛΗΣ

Ἐπιστολαὶ καὶ χρηματικὰ ἐμβάσματα, ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Διαχείρισιν

Πᾶσα ἀπόδειξις ἡ συμφωνία μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθύνοντος Διαχειριστοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: ΛΕΣΒΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ

Ἀριθ. 484 — Μυτιλήνη, Σάββατον 26 Οκτωβρίου 1913 — Ν. Η. 8 Νοεμβρ.

ΣΗΜΕΡΟΝ Η 'ΛΕΣΒΟΣ, ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΝ

Μολονότι δὲν φαίνεται ὅτι ἡ μετάβασις τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῶν Εσωτερικῶν κ. Τάκε Ιωαννέσκο προσημαίνει ἀναγκαίως συμμαχίαν μεταξὺ Ρουμανίας κα Ελλάδος, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰς ἐξαιρετικὰς, τὰς πρωτοφανεῖς δι' Υπουργὸν τιμὰς, αἱ ὁποῖαι τῷ προετοιμάζονται κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰς Αθήνας, καθίσταται φανερὸν ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ τεθῶσι κατ' αὐτὴν αἱ βάσεις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμμαχίας. Ιδιαιτέρως σημαντικὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶνε ἐκτὸς ὅλων τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἐπίτηδες παραμονὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς Αθήνας κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπίσκεψιν τοῦ Ρουμάνου Υπουργοῦ καὶ ἡ μετάβασις ἀντὶ τῆς Α. Μ. εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονικῆς Μητροπόλεως τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Διαδόχου Γεωργίου. Σημεῖον ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ιωαννέσκο δὲν ἔχει μόνον τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ὀφειλομένης ἀντεπισκέψεως, ἀλλὰ προσημαίνει καὶ κάτι ἄλλο πολὺ σοβαρώτερον διὰ τὰς μελλούσας σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φίλων Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου συνέδεσε δι' ἀρρήκτων δεσμῶν κοινῶν ἀντιλήψεων περὶ τῆς ἐν τῷ Αἵμῳ ἰσορροπίας, κοινῶν συμφερόντων καὶ κοινῆς ἐκπολιτιστικῆς δράσεως, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν λαῶν τῆς Ανατολῆς διὰ τῆς παγιώσιως μονίμου εἰρήνης.

***

Εν τούτοις αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐκκρεμότητι ἐκ τῆς ὁποίας ἄδηλον τί θὰ προκύψῃ. Δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἀπίθανον ἡ διέλευσις τοῦ κ. Ιωαννέσκο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἐπίσκεψις αὐτοῦ πρὸς τὸν Ταλαὰτ, τὴν ὁποίαν ἀνεγράψαμεν χθὲς, νὰ ἐπενεργήσῃ εὐνοϊκῶς καὶ ἐπὶ τῶν Ελληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων, ἐὰν δηλωθῇ εἰς τὸν Τοῦρκον ὑπουργὸν, εἰς ὕψος ἐντόνως ἄβρὸν, ὅτι ἡ Ρουμανία οὔτε κατὰ κεραίαν ἐννοεῖ νὰ ἴδῃ μεταβαλλόμενον τὸ ἐν τῷ Αἵμῳ καθεστὼς, τὸ ἑδραιωθὲν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου.

Οσον ἀφορᾷ τὴν εἴδησιν, καθ' ἣν ὁ κ. Ιωαννέσκο ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ὑφίσταται ται συμμαχία μεταξὺ Ρουμανίας καὶ τῶν τριῶν συμμάχων κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς, Ελλάδος, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ἡ Τουρκικὴ πηγὴ ἐξ ἧς ἀπέρρευσε τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα, δὲν προσέθεσε τίποτε νέον εἰς ὅ,τι ἤδη ἐγνωρίζαμεν. Πράγματι καθ' ἣν ὥραν ὁ κ. Ιωαννέσκο ἐπεσκέπτετο τὸν Ταλαὰτ, οὐδεμία τοιαύτη συμμαχία ὑφίστατο, δὲν εἶνε ἀπίθανον ὅμως νὰ πραγματοποιηθῇ αὔριον ἐὰν ἡ Τουρκία ἐξακολουθῇ νὰ ἐμμένῃ πάντοτε εἰς τὴν ἀδιάλλακτον πρὸς τὴν Ελλάδα στάσιν της καὶ νὰ ἀπειλῇ αὐτὴν διὰ συμμαχίας Τουρκοβουλγαρικῆς στρεφομένης ἐναντίον της, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἡ Ελλὰς ἐδήλωσεν ὅτι καὶ δὲν φοβεῖται, ἔχουσα πεποίθησιν εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τοὺς συμμάχους της. Ως πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀρκετὰ εὔγλωττος εἶναι ἄλλως τε ἡ στάσις τῆς Σερβίας, ἥτις ὑπεσημείωσι τὰς δηλώσεις της ὅτι ἐν περιπτώσει Ελληνοβουλγαρικῆς ρήξεως, εἰς ἣν φυσικὰ θὰ συμμετεῖχε καὶ ἡ Βουλγαρία, δὲν θὰ ἔμενεν ἀδιάφορος, καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν ἰσχυροῦ στρατιωτικοῦ σώματος εἰς Γευγελῆν ὅπως ἐν δεδομένῃ ἀνάγκῃ βοηθήσῃ τὴν σύμμαχον αὐτῆς Ελλάδα.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Υποστολὴ τῆς Σημαίας
εἰς τὸ θερινὸν Στρατόπεδον παρὰ τὰς «Θέρμας Κουρτζῆ»

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΒΕΓΓΕΡΑ

Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησιν ἐδέχτηκα τὴν πρόσκλησιν τοῦ γιατροῦ νὰ πάγω νὰ περάσωμε τὴ βρσδυὰ μετὰ τὸ φαγητὸν σπίτι του.

Θὰ ἦταν καὶ δυὸ ἄλλες οἰκογένειες καὶ θὰ περνούσαμεν ἔξοχα.

Εἶχα χρόνια πολλὰ νὰ πάγω σὲ βεγγέρα — πολὺ προτοῦ νὰ φύγω — ὅταν μικρός, πολὺ μικρὸς τότε, μ' ἔπαιρναν μαζύ των οἱ γονεῖς μου.

Θυμοῦμαι ἀκόμα τὰ μονότονα καὶ ἀτέλειωτα ἐκεῖνα βράδυα, γύρω στὸ σαμαβάρι, ποῦ κάθουταν ὅλοι μὲ ἕνα ἐπιβλητικώτατον ὕφος γερουσιαστοῦ, ἡ γυναῖκες σκυμένες πάνω στὸ πλέξιμό τους καὶ οἱ ἄνδρες γύρω ἀπὸ μιὰν ἀπαρχαιομένην Αθηναϊκὴν ἐφημερίδα.

Μὰ τώρα ποῦ; ἄλλαξαν καὶ πᾶν' πιὰ αὐτά. Ετσι σκεπτόμουν ἐνῷ ἄνοιγα τὸ κάγκελο ποῦ χωρίζει τὴν ὡραία ἔπαυλι ταῦ γιατροῦ καὶ εἰσερχόμουν μέσα στὴν πυκνὴ δενδροστοιχία ποῦ εἶνε στὴν ἀρχὴ τοῦ κήπου.

Μπῆκα μέσα καὶ εἶδα σ' ἕνα κομψότατο σαλονάκι, τέσσερες κυρίαις γύρω σ' ἕνα ὡραῖο τραπεζάκι. Εφημερίδα δὲν εἶχαν ἐμπρὸς των.

Στὴν ἀρχὴ νόμισα, μὲ τὴν προσήλωσι καὶ τὴν ἐπιμονὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ὅλοι σκυμένοι. πῶς θὰ μαγνίτιζαν τὸ τραπεζάκι· μὰ πάλιν μοῦ φάνηκε σὰν μεγάλο

Επρόσεξα καλλίτερα καὶ διέκρινα μερικὰ στρογγυλὰ κόκκαλα διαφόρων χρωμάτων ποῦ ἦταν σπαρμένα πάνω στὴ πράσινη τσόχα τοῦ τραπεζιοῦ.

Επαιζαν πόκερ. Κάτι εἶχεν ἀλλάξει. Εχαιρέτισα καὶ πέρασα στὸ διπλανὸ δωμάτιον.

Δίπλα σ' ἕνα πιάνο ἑρμητικώτατα κλεισμένο πάνω στὸ ὁποῖον ἦταν δυὸ θαυμάσια βάζα μὲ κάτι θαυμασιώτερα χρυσάνθεμα, ἦταν τρεῖς κυρίες καὶ ἄλλες τόσες δεσποινίδες. Κάθε μιά, εἶχε καὶ ἀπὸ ἕνα ἰδιαίτερο ἐργόχειρον. Μία μάλιστα, καταγίνονταν μὲ μιὰ θαυμαστὴν προσοχὴν νὰ κόβῃ, μικρὲς λωρίδες ἀπὸ πανάκια τὰ ὁποῖα προωρίζονταν νομίζω γιὰ. .... μιὰ καρπέταν.....!

Ολες ἦσαν σκυμένες πάνω στὰ ἐργόχειρά των μὲ μιὰν ἐπιμονὴν, ποῦ μποροῦσε νὰ κάνῃ νὰ σκάσῃ καὶ ὁ σατανᾶς.

Κάποτε κάποτε σήκωνε καμμιὰ τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ κάνῃ καμμιὰν ἐρώτησιν στὴν ὁποίαν ἀπαντοῦσαν ὅλες μαζύ.

Από τὸ ἀνοικτὸ παράθυρον μᾶς ἤρχονταν ἀπὸ

τὴ διπλανὴ ἔπαυλιν οἱ εὔθυμοι ἦχοι ἑνὸς πιάνου. Σὲ λίγο τὸ πιᾶνο ἔπαυσε καὶ τὸ διαδέχθηκε ἕνα θαυμάσιο τραγοῦδι, κάποιας ἄγνωστης νεράϊδας.

Τὴν ἔπαυλιν τὴν εἶχε νοικιάσει κάποιος ξένος, Ἰταλός, ποῦ εἶχεν ἔρθει νὰ κάνῃ ἐξοχήν.

Τὸ κέντημα ἐξακολουθοῦσεν ὁλοένα, καθὼς καὶ τὸ ἀλύπητο κουρέλιασμα τῶν πανιῶν Στὸ δωμάτιό μας βασίλευε πάντα ἡ ἀτέλειωτη νεκρικὴ σιγή.

Κάθε φορὰ ποῦ τὸ τραγοῦδι δυνάμωνε λίγο, μιὰ ἀπ' τὲς νέες ἡ εὐμορφώτερη ἀπ' ὅλες, ἄφηνε τὸ ἐργόχειρό της καὶ κύτταζεν ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρον, πρὸς τὸ γειτονικὸ σπίτι μὲ ἕνα ἐκφραστικώτατο βλέμμα, ἕνα περίλυπο καὶ ποιητικὸ βλέμμα ποῦ ἔδειχνε ὅλη τὴ λαχτάρα καὶ τὸν πόθο τοῦ ν' ἀπολαύσῃ λίγο τὴν ἐλκυστικὴν αὐτὴν ζωὴν τῶν ξένων, τὴν ζωὴν αὐτὴν ποῦ φαίνεται νὰ μὴ μοιάζῃ καθόλου μὲ τὴ δική της, ποῦ χάνονται ἔτσι ἄδικα μέσα στὰ στενὰ καὶ περιορισμένα δρια τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ τῆς ὀπισθοδρομικότητος.

Κύτταξε λίγο πρὸς τὸ παράθυρο καὶ ἔπειτα ἔρρυχνε μιὰ ματιὰ πάνω στὴ μητέρα της, σὰν τὸν ὁδοιπόρο ποῦ κυττάζει μπρός στὸ τοπεῖον ποῦ ἔξαφνα καὶ ἀνέλπιστα εὑρέθηκε.

—Διασκεδαστικοὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ γείτονες σας, ἐτόλμησα νὰ πῶ στὴν οἰκοδέσποινα γιὰ ν' ἀνοίξω κἀμμιὰν ὁμιλίαν, πρὶν μᾶς πάρει ὅλους ὁ ὕπνος.

Ἕνα ἐπιδοκιμαστικὸ χαμόγελο ζωγραφίστηκε μονομιᾶς στὸ πρόσωπον τῆς κόρης, ἕνα γλυκὸ χαμόγελο, ποῦ ἔσβυσεν ἀμέσως ἄμα κύτταξεν τὸ ὕψος τῆς μητέρας της.

—Ας μᾶς λείπουν τέτοια γλέντια, ἀπήντησεν ἀπότομα ἐκείνη·—Προτιμῶ χίλιες φορὲς τὴν διασκέδασιν ποῦ κάνομεν ἡμεῖς. Μπορεῖ αὐτοὶ οἱ ξένοι νὰ διασκεδάζουν τὰ θέλγητρά της. μπορεῖ ἡ διασκεδάσεις των νὰ εἶνε ἔξοχες, μὰ αὐτὰ δὲν εἶνε γιὰ μᾶς, ὁ τόπος μας δὲν τὰ σηκώνει.

Ὁμολογῶ πῶς δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὴν ἀπαντήσω καὶ ἄφησα ἴσως νὰ νομίσῃ πῶς παραδεχόμουν τὴ γνώμη της.

Ἡ κόρη της ἔσκυψε πάλιν στὸ ἐργόχειρό της καὶ ἡ βεγγέρα μας ἐξηκολούθησε ὅπως πρίν.

Ἀφοῦ ἀπήλαυσα ἀκόμα λίγο τὴν μακαρίαν σιωπὴν καὶ γαλήνην τῆς συναναστροφῆς, ἀποχαιρέτισα τοὺς καλούς μου γείτονας, χωρὶς νὰ παραλείψω νὰ τοὺς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν εὐγενική τους πρόσκλησιν.

Τὸ φεγγάρι εἶχεν ἀρχίσει νὰ χάνεται σιγά,σιγά, ἐνῷ ἀπὸ τὴν διπλανὴν ἔπαυλιν, ποῦ ἔπλεβε στὰ φῶτα, ἀκούγονταν ἡ φωνὲς καὶ τὰ τρελλὰ γέλοια τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς χαρᾶς.

ΖΙΓ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 19 Ὀκτωβρίου 1913.

Με τὸ κλείσιμον τῶν θεάτρων, μὲ τὴν λῆξιν τῆς παραδιδομένης θερινῆς περιόδου ὁ φιλολογικὸς πυρετὸς τῶν Αθηνῶν,—ἀκίνδυνος ἄλλως τε πάντοτε, ὀλίγα δέκατα μόνον,— εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν. Κάποια κίνησις δηλαδή, παρατηρουμένη τὸ καλοκαίρι,—διότι ὁ κόσμος ἐδῶ μόνον διὰ τὰ θεατρικὰ ἔργα ἐνδιαφέρεται κάπως,—σταματᾷ ἀποτόμως τὸν χειμῶνα καὶ ἡ φιλολογία περιορίζεται τότε εἰς τὸν στενόν της κύκλον, ἤ, ἂν θέλετε, εἰς τὸν ἐλεφάντινον πύργον της. Τὸν χειμῶνα οὔτε κρίσεις γράφονται εἰς τὰς ἐφημερίδας, οὔτε πολλοὶ καυγάδες γίνονται μεταξὺ συγγραφέων καὶ κριτικῶν. Τὰ ὀλίγα φιλολογικὰ βιβλία ποῦ ἐκδίδονται, σπανίως κινοῦν τὴν προσοχὴν ἢ.....τὸν φθόνον. Πρέπει δὲ νὰ ἔλθῃ πάλιν ἡ Ἀνοιξις, φέρουσα τὸν πρῶτον θίασον καὶ τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν δρᾶμα διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ὁ νόμος ὅτι γίνεται κ' ἐδῶ «πνευματικὴ ἐργασία».

Φαίνεται ὅμως, ὅτι αὐτὴ ἡ τακτικὴ θ' ἀλλάξῃ γρήγορα, διότι καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὸ θέατρον, καὶ μάλιστα τὸ σοβαρόν, θὰ γίνῃ χειμωνιάτικον. Ὑπάρχουν τῳόντι πολὺ βάσιμοι ἐλπίδες, ὅτι μόλις ἡσυχάσουν τὰ πράγματα,—αὐτὴ ἡ εἰρήνη, βλέπετε, κατήντησε κυριολεκτικῶς ζήτημα....χρόνου,—ἡ Κυβέρνησις θὰ ἱδρύσῃ τὸ Ἐθνικὸν θέατρον. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα, αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ Βασιλικόν,—τέλειον κτίριον καὶ πλουσιώτατα ἐφωδιασμένον,—προικοδοτούμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι, ὅλοι συμφωνοῦν, ὅτι εἶνε πλέον καιρός. Η κυβέρνησις ἀπὸ τὸ θέατρον, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν ἐπαχθέστατον αὐτὸν «φόρον τῶν δημοσίων θεαμάτων», ὠφελεῖται κατ' ἔτος τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν. Ἐξαίρετα λοιπὸν εἰμπορεῖ νὰ διαθέτῃ τὰς ἑκατόν, ἢ τοὐλάχιστον τὰς 50, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Εἶνε δὲ ἀξίωμα κοινόν, ὅτι ἅμα ὑπάρχῃ τὸ χρῆμα ὅλα τ' ἄλλα εὑρίσκονται εὐκόλως. Καὶ πρῶτα-πρῶτα καλοὶ ἠθοποιοί, ποὺ ὑπάρχουν ἀρκετοὶ σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἕνας θίασος τοὐλάχιστον διὰ τὸ Ἐθνικόν, εἰμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ ἄρτιος.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει ν' ἀργήσῃ ἀκόμη, διότι ὑπάρχει φόβος νὰ ἐκλείψουν μετ' ὀλίγον οἱ ὑπάρχοντες καλοὶ ἠθοποιοί, ἀπορροφόμενοι καὶ διαφθειρόμενοι ἀπὸ τὰς ἐπιθεωρήσεις. Ὁ τελευταῖος μάλιστα καυγᾶς τῆς ἐποχῆς, εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα περιεστράφη. Ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Παῦλος Νιρβάνας ἐθρήνει τὴν τύχην τῶν καλλιτεχνῶν τῶν καταδικασμένων νὰ 'παιζουν αἰωνίως «Παναθήναια», ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ κ. Γ. Τσοκόπουλος ἐθρήνει τὴν....μυωπίαν τοῦ κ. Νιρβάνα μὴ βλέποντος ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ τὸ κάμνουν μὲ προθυμίαν καὶ χαράν, καὶ ὅτι ἑπομένως εἶνε ἄξιοι τῆς τύχης των. Ἐκ τούτου ὁ κ. Σκίπης, ὁ γνωστὸς ποιητής, ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ προβῇ εἰς μερικοὺς ἀφορισμούς. Ἠθοποιοὺς, εἶπεν, ὁ ὁποῖος γίνεται νούμερο ἐπιθεωρήσεως,δι' οἱονδήποτε λόγον, δὲν εἶναι οὔτε ἦτο ποτὲ καλλιτέχνης Συγγραφεὺς δέ, ὁ ὁποῖος ἔγραψεν ἔστω καὶ ἅπαξ ἐπιθεώρησιν, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις συγγραφέως. Ἐπρότεινε μάλιστα νὰ χωρισθῇ ἡ «Ἑταιρία τῶν θεατρικῶν Συγγραφέων εἰς δύο τμήματα: εἰς τοὺς Ἐπιθεωρησιογράφους καὶ τοὺς Δραματικούς.

Ἀλλ' οἱ ποιηταὶ εἶνε συνήθως ἀπόλυτοι καὶ ὑπερβολικοί. Πεζὸς ἄνθρωπος ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ ποτὲ ὅτι δὲν εἶνε καλλιτέχνης, εἰς μεγάλην κλίμακα μάλιστα, μία Μαρίκα Κοτοπούλη. Ἀλλ' ὅτι κινδυνεύει, παίζουσα κάθε βράδυ τὴν Αὐγουλοῦν τῶν «Παναθηναίων», νὰ μὴν εἶναι πλέον, νὰ χάσῃ δηλαδὴ καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν πόθον τῆς μεγάλης Τέχνης, αὐτὸ μοῦ φαίνεται ἀρκετὰ πιθανόν. Η βασιλεία τῶν Ἐπιθεωρήσεων, ἐπεκτεινομένη ὁλονέν, ἀπειλεῖ ν' ἀφήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον χωρὶς καλλιτέχνας. Εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ μόνον ποῦ διατηρεῖται ἀμιγὲς καὶ ἀμίλητον, εἶνε τὸ θέατρον Κυβέλης. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ ὅσους ἠθοποιοὺς χρειάζεται. Οἱ ἄλλοι καλοὶ καὶ κακοί, ἔξοχοι ἢ μέτριοι, εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ χάνωνται εἰς τραγουδάκια. Ἀκόμη ἕνας λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπείγει ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἐθνικοῦ. Ἀλλὰ τί ἀφάνταστα παράγει ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἐθνικοῦ. Ἀλλὰ τί ἀφάνταστα παράδοξα παρουσιάζει αὐτὴ ἡ ζωή! Ποῖος νομίζετε εἶνε ὁ ἐνθερμότερος θιασώτης τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου; Ὁ κ. Γ. Τσοκόπουλος, συγγραφεὺς τῶν «Παναθηναίων»! Ἐδῶ δηλαδὴ εἶνε ποῦ ἐφαρμόζεται ἡ παροιμία: *Ὁ τρώσας ἰάσεται.*

Θὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον καὶ μίαν φιλολογικὴν δίκην. Ἕνας συγγραφεὺς κατήγγειλεν ἕνα ἄλλον, ὅτι κάποια ἔργα του εἶνε κλεμμένα ἀπὸ κάποιο ἄλλα. Ἐπειδὴ δὲ προκληθεὶς, ἠρνήθη νὰ τὸ ἀποδείξῃ, ὁ ἐπὶ λογοκλοπίᾳ κατηγορηθεὶς τὸν κατεμήνυσεν ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Η ἱστορία τῆς λογοκλοπίας μαρτυρεῖ, ὅτι μόνον μεγάλοι, ἔξοχοι ἢ καλοὶ συγγραφεῖς κατηγορήθησαν ὡς λογοκλόποι, καὶ πάντοτε, κατὰ κανόνα, ἀπὸ μυρίους, ἀγνώστους ἢ ἀναξίους λόγου. Τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔγραψεν εἰς τὴν «Ἑστίαν» ὁ κ. Νιρβάνας, καὶ τὸ ἀπέδειξε μάλιστα μὲ πολλὰ δοκουμέντα, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τελείως τὸν συκοφαντηθέντα ὥστε νὰ μὴ ζητήσῃ καὶ ἄλλην ἱκανοποίησιν εἰς τὸ Δικαστήριον. Τὸ κάμνει ὅμως, διὰ νὰ δοθῇ τὸ μάθημα καὶ νὰ χωρισθοῦν ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ ὅρια μεταξὺ κριτικῆς καὶ... ἐγκλήματος,—μεταξὺ γνώμης καὶ συκοφαντίας. Καὶ ἡ φιλολογικὴ ὅδρις ἀκόμη, καὶ ὁ χλευασμὸς, εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη καὶ ἡ ἀναπόδεικτος, ἡ ἀστήρικτος καταγγελία ἐπὶ κλοπῇ διανοητικοῦ ἔργου, ἡ ὁποία τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ὅπως κάθε ἄλλη, εἶνε κοινὴ συκοφαντία, ἄσχετος πλέον μὲ κάθε «φιλολογίαν», καὶ πρέπει νὰ τιμωρεῖται ἐπίσης Αὐτὸ θὰ καθιερώσῃ ἡ προσοχὴς καὶ πρωτοφανὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα φιλολογικὴ δίκη, ἐάν, ἐννοεῖται, θὰ ἔχουν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ οἱ Δικασταί.

Γρηγ. Ξενόπουλος

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΥΠΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ "ΛΕΣΒΟΥ,,

ΟΙ ΣΤΟΛΟΙ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

(ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΓΑΛΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ STEEG)

"Ἐβενεμὰν,,

Τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ Πουανγκαρὲ εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἦτο ἡ συνάντησις εἰς τὰ ὕδατα τῆς Καρθαγένης πλοίων τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀγγλικόν, γαλλικὸν καὶ ἱσπανικὸν στόλον. Η προσέγγισις αὕτη ἥτις δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν τύχην προξένησεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἂν ὄχι ἔκπληξιν τοὐλάχιστον «αἴσθησιν» διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν γλῶσσαν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ Μεσόγειος φαίνεται ὅτι θὰ γίνῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, ἂν πιστεύσωμεν τὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι μᾶς ἔρχονται ἀπὸ παντοῦ, τὸ ἐντευκτήριον τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν μεγάλων ἐθνῶν. Καὶ βεβαίως δὲν ἑλκύει τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματα ἡ γλυκύτης τοῦ κλίματος μόνον. Η κατάληψις τῆς Σκόδρας εἶχε συνενώσῃ διαφόρων σημαιῶν πλοῖα· ἔμειναν ἐκεῖ διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ γεγονότα ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ο πόλεμος ἐτελείωσε καὶ ἰδοὺ μᾶς ἐμφανίζονται πολὺ περισσότερα παρ' ὅτι ἦσαν ἐνόσῳ παρετείνοντο αἱ ἐχθροπραξίαι.

Η Γερμανία ἐγκαθιδρύει διαρκῶς μίαν μοῖραν. Η εἴδησις δὲν ἦτο ἀκόμη καλὰ καλὰ γνωστὴ καὶ ἡ Αγγλία ἥτις ἐφαίνετο ἀποφασισμένη νὰ αὐξήσῃ τὰς ναυτικάς της δυνάμεις εἰς τὸν Ατλαντικὸν, ἀναγγέλλει ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ διατηρῇ εἰς τὴν Μεσόγειον ὀκτὼ μεγάλα πλοῖα. Απλῆ σύμπτωσις; Ἴσως. Ἴσως ἡ Αγγλία ἐσκέφθη ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Γερμανίας τῆς ἐπέτρεπε νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν χωρὶς νὰ μεταβάλῃ τὴν ἰσορροπίαν τὴν ὁποίαν θέλει νὰ διατηρήσῃ.

Ο στόλος τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν ἀρχίζει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὴν Παλαιὰν Εὐρώπην. Τὸ ταξείδιον τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ μᾶλλον τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα παρὰ πολιτικοὺς σκοπούς. Ωραῖα πλοῖα τὰ ὁποῖα μεταβαίνουν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς λιμένος εἰς τὸν ἄλλον ἀποτελοῦν μίαν ρεκλάμαν ἡ ὁποία

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΤΡΑΙΝΟ

(6) =—)o(—=

ΥΠΟ A. CONAN DOYLE

(Ἐκ τοῦ Αγγλικοῦ)

Προερχομένη παρ' ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου ἦτο ἀνεγνωρισμένη ἡ εἰδικότης εἰς παρομοίας φύσεως ὑποθέσεις ἡ ἰδέα αὕτη συνεκίνησε βαθύτατα τὴν δημοσίαν γνώμην. Αλλὰ συγχρόνως ἐξήγειρε τὴν ἔχθραν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἔκριναν παραλόγως δυσφημιστικὴν διὰ μίαν κατηγορίαν Αγγλω πολιτῶν ἐναρέτων καὶ ἐντίμων. Προεκάλεσαν τότε τοὺς δυσπιστοῦντας οὕτω νὰ προτείνουν ἄλλην ὑπόθεσιν πιθανωτέραν τῆς ἀνωτέρω. Εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν ἀντετάχθησαν δύο ὑποθέσεις ἕτοιμοι ἐκ τῶν προτέρων (Καιροὶ 7 καὶ 9 Ιουλίου), Κατὰ τὴν πρώτη τὸ τραῖνον ἀφ' οὗ ἐξετροχιάσθη κατεβροχθίσθη εἰς τὴν διώρυγα τῆς Λαγκάσχερ—τρεφορδσχὶρ, ἡ ὁποία βαίνει κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπὶ διαστήματος ἑκατὸν μέτρων. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀντετάχθη ἓν ἐπιχείρημα ἀκαταμάχητον. Τὸ βάθος τῆς δυώρυγος τὸ ὁποῖον ἦτο ὅλως διόλου ἀνεπαρκὲς, ὥστε νὰ καταποντισθῇ εἰς αὐτὸ ἓν τραῖνον. Η δευτέρα ἐθεώρει ὡς ὕπτον τὸ πορτοφόλιο τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ὅτι ἀπετέλει ὅλας τὰς ἀποσκευὰς τῶν δύο ταξειδιωτῶν καὶ ὑπέβαλλε τὴν ἰδέαν ὅτι πιθανὸν νὰ περιεῖχε καμμίαν νέαν ἐκπληκτικὴν ὕλην, φοβερᾶς καταστρεπτικῆς δυνάμεως. Αλλὰ τὸ ἀστεῖον τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἦτο προφανὲς νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι ἕνα τραῖνον εἰμποροῦσε νὰ θρυμματισθῇ χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε τὰ σιδηρᾶ ἐλάσματα τῆς γραμμῆς. Οὕτω αἱ ἔρευναι ὅλαι κατέληγον εἰς ἀδιέξοδον ὅτε ἐπῆλθε τὸ ἑξῆς ἀπρόοπτον.

Η Μίστρες Μακ Φέρσον, σύζυγος τοῦ Τζαίημς Μακ Φέρσοε, ὁ ὁποῖος εἶχε συνοδεύσει τὸ ἔκτακτον τραῖνον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὁδηγοῦ, ἔλαβεν ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. Τὸ γράμμα τοῦτο ἔφερε τὴν ἡμερομηνίαν 5 Ιουλίου 1890, μὲ γραμματόσημον ἐκ Ν. Υόρκης καὶ ἐλήφθη εἰς τὰς 14 ἰδίου. Η κ. Μὰκ Φέρσον ἐγγυᾶται τὴν γνησιότητα τῆς γραφῆς. Τὸ γεγονὸς ὅτι περιεῖχεν εἰς τραπεζογραμμάτια 500 δολλάρια ἀφήρει πᾶσαν ἰδέαν περὶ πλαστότητος. Δὲν παρεῖχε καμμίαν διεύθυνσιν καὶ ἦτο συντεταγμένη ὡς ἕπεται:

Αγαπητή μου γυναῖκα,

Εσκέφθηκα πολὺ καὶ μοῦ φαίνεται πολὺ σκληρον νὰ σᾶς ἐγκαταλείψω, ἐσένα καὶ τὴν Λιζούλα. Προσπαθῶ νὰ τὴν καταπολεμήσω, ἀλλὰ πάντουε ἡ σκέψις σας μὲ στενοχωρεῖ. Σᾶς ἐσωκλείω μερικὰ χρήματα μὲ τὰ ὁποῖα ὅταν θὰ ' ἀλλάξετε θὰ ἔχετε εἴκοσιν ἀγγλικὰς λίρας. Το ποσον αὐτο ἀρκεῖ διὰ νὰ περάσετε τον Ατλαντικον καὶ αἱ δύο σας. Εὰν εἰμπορούσατε νὰ ἔλθετε ἐδῶ καὶ νὰ καταβῆτε εἰς το σπίτι Τζώνστον, θὰ ἀποπειραθῶ νὰ σᾶς γράψω μιὰ λέξι καὶ νὰ σᾶς ὁρίσω τόπον συναντήσεως.

Διὰ τὴν ὥραν δυσκολεύομαι πολὺ καὶ δὲν εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διότι νὰ σᾶς θυσιάσω καὶ τὰς δύο μοῦ φαίνεται τρομερό. Μὰ φθάνουν αὐτὰ διὰ σήμερα. Ο ἀνδρούλης σου ποῦ σᾶς ἀγαπᾷ.

Τζαίημς Μὰκ Φέρσον

Προς στιγμὴν ἤλπισαν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ θὰ ἔρριπτεν ὀλίγον φῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως· τόσῳ περισσότερον ὅσῳ κάποιος ταξειδιώτης, τοῦ ὁποίου το ἐξωτερικον ἀνταπεκρίνετο προς το τοῦ Μὰκ Φέρσον εἶχεν ἐπιβιβασθῇ τὴν 7 Ιουνίου εἰς το Σούθαμπτον, ὑπο το ὄνομα Σάμμερ· ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Βιστούλα», το ὁποῖον ἐκτελεῖ τακτικὰ ταξείδια μεταξὺ Αμβούργου καὶ Ν. Υόρκης.

(Ακολουθεῖ)

δὲν κοστίζει ἀκριβώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλην ρεκλάμαν καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἓν ἔθνος βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κέρδος.

Ἡ Ἰταλία, κειμένη εἰς τὴν καρδίαν τῆς Μεσογείου, ὀνειροπολεῖ προφανῶς, ὅπως ἔχει δικαίωμα, νὰ παίξῃ ἕνα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σημαντικὸν ρόλον. Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Λιβύην· αἰσθάνεται νὰ ἑλκύεται εἰς τὴν Ἀνατολήν· βλέπει χωρὶς δυσαρέσκειαν νὰ παρατείνωνται αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις καὶ, ἐὰν δὲν προτίθεται νὰ κρατήσῃ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου τὰς ὁποίας κατέχει προσπαθεῖ τοὐλάχιστον νὰ δημιουργήσῃ κέντρα ἰταλικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ Μικρὰ Ἀσία, μετὰ τὰ Δωδεκάνησα θὰ καταστῇ τὸ ἀνοικτὸν πεδίον τῆς δράσεώς της: ἐπέτυχε σημαντικὰς παραχωρήσεις. μίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, ἴσως ἕνα λιμένα. Διὰ νὰ παίξῃ τὸν πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ὀνειροπολεῖ, τῆς χρειάζονται ὑπερδρέτνωτ καὶ τὰ κατασκευάζει.

Ἡ Αὐστρία ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα της. Χωρὶς ἀμφιβολιαν ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος τῆς ἔκλεισε τὸν δρόμον τῆς Θεσσαλονίκης. Ἔχει ἕνα λιμένα εἰς την Ἀδριατικὴν, ἀλλ' ἡ δημιουργία τοῦ βασιλειου τῆς Ἀλβανίας ἐπιφυλάσσει εἰς τὸ μέλλον δυσκολίας, ἀπογοητεύσεις ἢ ἐλπίδας· πρέπει νὰ διαθέτῃ πλοῖα καὶ πολυάριθμα καὶ ἰσχυρὰ ὡς καὶ ἡ γείτων της.

Προσθέσατε εἰς ὅλας ταύτας τὰς δυνάμεις τὸν στόλον τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς τῆς ὁποίας αἱ ἐπιτυχίαι ηὔξησαν τὴν φιλοδοξίαν ἑτοιμάζεται νὰ δημιουργήσῃ. Γίνεται πάλιν ναυτικὴ δύναμις καὶ θὰ καταληφθῇ ἀπὸ τὴν νοσταλγικὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐμπόριόν της ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας. Ἡ Τουρκία κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον δὲν ἠδονήθη νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα μὲ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκέκτητο.

Κλονιζομένη ἀπὸ τὰς ἐσωτερικάς της διαμάχας, προσβληθεῖσα πανταχόθεν δὲν ἐχρησιμοποίησε τὰς προσόδους καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διέθετε. Διδαχθεῖσα ἀπὸ τὰ τρομερὰ διδάγματα τῆς πείρας εἰμπορεῖ νὰ προβῇ μεθοδικῶς εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ στόλου της· κατ' ἀνάγκην θὰ εἶναι ἔργον μετριόφρον ἀλλ' ἴσως ἀποτελεσματικόν. Ἀλλως τε καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεώς της, ἡ Τουρκία εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξασκήσῃ ἀρκετὰ μεγάλην ἐπιρροήν. Κατέχει τὰ στενά· ἔχει εἰς τὰς χεῖρας της τὰς κλεῖδας τῆς θύρας διὰ τῆς ὁποίας τὰ ρωσσικὰ πλοῖα θὰ ἠδύναντο νὰ μεταβοῦν εἰς συνέντευξιν τῶν στόλων εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ ἀνταγωνισμὸς τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρωσσίας περιέπλεξε τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Φαίνεται ὅτι ἐπῆλθε κάποια εὐτυχὴς μεταβολή. Σημαντικὸν ὄργανον τοῦ Μοσχοβιτικοῦ τύπου ἐκήρυττε πρὸ ἡμερῶν, τὴν ἀνάγκην διὰ τὴν Ρωσσίαν νὰ τροποποιήσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν σχέσεων τὰς ὁποίας διετήρει μέχρι σήμερον μὲ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι κατεμέτρησαν τὸ μέγα σφάλμα τὸ ὁποῖον διέπραξαν παραπαρασυρόμενοι ἀπὸ ἐθνικὰς προκαταλήψεις καὶ ἀπὸ ἱστορικὰ μίση. Ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία ἡ ὁποία ἐκόστισε εἰς τοὺς Τούρκους τὴν Μακεδονίαν καὶ ἓν μέρος τῆς Θράκης συνωμολογήθη μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ρωσσίας, ἥτις δὲν ἐκέρδισε τόσον πολὺ ἠθικῶς ὅπως ἤλπιζε. Σήμερον οἱ πληθυσμοὶ σλαυϊκῆς καταγωγῆς ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγόν· ἂν ὅλοι ἐπέτυχαν τὴν τύχην τὴν ὁποίαν περιέμεναν, δὲν πρέπει νὰ παραπονῶνται ἐναντίον τῆς Τουρκίας· δὲν ἔχουν πλέον κανένα λόγον νὰ ταράσσουν τὴν ζωὴν τοῦ θαρραλέου αὐτοῦ ἔθνους τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε ἀκριβὰ, παρὰ πολὺ ἀκριβὰ τὰς πλάνας του καὶ τὰ σφάλματά του. Μία τουρκο—ρωσσικὴ προσέγγισις εἶναι δυνατὴ εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν καὶ εἶναι πολὺ ἐπιθυμητὴ διὰ τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης καὶ ἰδιαιτερως εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς τριπλῆς συνεννοήσεως.

Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔλεγε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους εἰς τὴν Βουλήν: «Κανεὶς σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάσῃ τὴν Μεσόγειον mare nostrum (θάλασσα μας.)» Μάλιστα ἀναμφιβόλως. Ἀλλ' ἐὰν κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα, πολλοὶ θὰ εἶχαν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἄλλοι θὰ ἤθελαν νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν θέσιν τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερον ἐπεθύμουν καὶ δὲν κατώρθωναν νὰ τὴν ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ἡ Μεσόγειος γίνεται τὸ ἐντευκτήριον τῶν στόλων, ὅλα ἐν τούτοις τὰ ἔθνη δὲν ἔχουν τὰ αὐτὰ συμφέροντα εἰς αὐτήν. Διὰ τοὺς μὲν ἡ εὐρεῖα λίμνη θὰ εἶναι τὸ πεδίον εἰς τὸ ὁποῖον αἱ καθ' ἑκάστην μεγαλυνόμεναι φιλοδοξίαι των θὰ εὕρουν στάδιον δράσεως, διὰ τοὺς δὲ διακινδυνεύει καὶ αὐτὴ ἡ ἀσφαλὴς αὐτῶν ὕπαρξις. Ἡ Γαλλία ἀνήκει εἰς τὰς τελευταίας. Αἱ εὐρεῖαι ἀφρικανικαὶ κτήσεις της ἐπιβάλλουν τὸ καθῆκον νὰ ἐργασθῇ μόνη της μὲ τὸν σύμμαχον της καὶ μὲ τοὺς φίλους της, ὥστε ἡ ναυτικὴ ὑπεροχὴ εἰς τὴν Μεσόγειον νὰ μὴ ἀνήκῃ εἰς ὅμιλον ἐχθρικῶν δυνάμεων.

☞ ΠΡΟΣΟΧΗ ☜

Προσέξατε μὴ παραγγέλλετε τὰς ἐνδυμασίας σας ὡς καὶ τὰ ἐπανωφόρια σας καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη τοῦ παιδικοῦ στολισμοῦ πρὶν ἐπισκεφθῆτε τὸ ἐργοστάσιον ἑτοίμων ἐνδυμάτων τοῦ μακαρίτου Δ. *Καμπαδέλη* κείμενον ἀπέναντι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Συμεών. Κομψότης. Στερεότης καὶ εὐθηνία.

Προσοχή!! εἰς τὸ Σῆμα τοῦ ἐργοστασίου ὁ Δικέφαλος Αετός. 5—45

Της Στιγμης

— ΧΘΕΣ ἐξυπνήσαμεν ὑπὸ οὐρανὸν πολὺ συλλογισμένον καὶ μελαγχολικόν.

— Ὁ ἥλιος ἐπρόβαλλε ποῦ καὶ ποῦ, ὡς μέσ' ἀπὸ βαριὰ παραπετάσματα, τὸ πρόσωπόν του, συννεφιασμένον.

— Ἀλλὰ, καὶ πάλιν τὸ ἀπέστρεφεν ἀφ' ἡμῶν, σὰν ἀκατάδεχτος κύριος, καὶ τὸ ἀπέκρυπτεν ἀμέσως.

— Φαίνεται, πῶς τὸν ἐβασκάναμε τὸν ὡραῖον καιρόν μας.

— Μετὰ μεσημβρίαν, ὅμως, ἐπανέλαβεν οὗτος τὴν προτέραν του τακτικήν.....

— ΚΑΤΑ τὴν ἐκ Πατρῶν, ἐσχάτως, διέλευσιν τοῦ Βασιλέως μας, μεταβαίνοντος εἰς Μανωλάδα, ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Πατρῶν ἠρώτησεν ἂν ἤθελεν ἡ Α. Μ. νὰ ἀποσταλῇ εἰδικὴ φρουρὰ εἰς Μανωλάδα πρὸς ἀσφάλειαν.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐγέλασεν εἰπών;

— «Δὲν ἐφοβήθην ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βουλγάρους, καὶ θὰ φοβηθῶ ἀπὸ τὸν λαόν μου τώρα;...»

— Πολὺ σωστά.

— Καὶ ὅμως, κάποια πρόνοια δὲν θὰ ἦτο ὅλως διόλου περιττή.

— Ἀπὸ τὸν λαόν Του, βεβαίως δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε. Ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ τάχα μέσα εἰς τὸν λαὸν καὶ κάνένας ὕποπτος ξένος νὰνακατευτῇ;...

— ΠΡΟ τινος, ἡ Διευθύντρια κάποιας γυναικείας Αγγλικῆς ἐπιθεωρήσεως ἔκαμε μίαν ἐρώτησιν πρὸς γνωστὰς δεσποινίδας τῆς Βρεττανικῆς ἀριστοκρατίας, διὰ νὰ μάθῃ πῶς θὰ ἤθελον αὐταὶ τὸν μέλλοντα σύζυγόν των.

— Ἰδοὺ δὲ μερικαὶ ἀπαντήσεις.

— Ἡ Μὶς Ἑλλη Ἐλλιοτ ἀπήντησε:

— «Ματαίως μ' ἐρωτᾶτε. Ματαίως δὲ κ' ἐγὼ θ' ἀνεζήτουν μεταξὺ τῶν συγχρόνων τὸν ἰδεώδη μου, ἐκεῖνον ἄνθρωπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπεθύμουν νὰ συνδέσω — καὶ μάλιστα μὲ τὰς χονδροτέρας ἁλύσσεις — τὴν ὕπαρξίν μου καὶ τὴν ζωήν μου!

— Ἕνας τέτοιος θὰ εὑρίσκετο, μόνον μέσα εἰς τοὺς μαρμαρωμένους κόσμους τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ὡραιοτήτων!

— Αν, καὶ εἰς αὐτοὺς, θὰ μοῦ ἦτο πολὺ δύσκολος ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ προτίμησις μεταξὺ ἑνὸς Ἑρμοῦ τῆς Ὀλυμπίας καὶ ἑνὸς Ἐφήβου πολεμιστοῦ ἀπὸ τ' ἀνάγλυφα τῆς μετώπης τοῦ Παρθενῶνος.

— Καὶ.... τόσων ἄλλων.....»

— Ἡ Μὶς Ἔμμα Νούαρ, ἀπαντῶσα εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, λέγει διὰ τὸν μέλλοντα σύζυγόν της, ὅτι τὸν ἤθελε:

— «Νὰ κατάγεται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν Σολομῶντα (!) ἢ, τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον (!)

— Χωρὶς ἄλλο, δὲ, ἡ εὐγενεστάτη αὐτὴ Μὶς, θὰ ζητῇ καὶ τὰ σχετικὰ ἐπίσημα.... χαρτιὰ τῶν.... προαιωνίων αὐτῶν ἀπογόνων.

— Τοιοῦτοι, ὅμως, ἀπραγματοποίητοι, δηλαδὴ, εἶναι οἱ περισσότεροι πόθοι τῶν ὀνειροπόλων καὶ μεγαλομανῶν αὐτῶν δεσποινίδων τῆς Βρεττανικῆς ἀριστοκρατίας.

— Καὶ, ὕστερα, λέμε τόσα γιὰ τὰς καημένας τὰς ἰδικάς μας, ποῦ, ὀνειρευόμεναι ὑπάρχοντας Πρίγκηπας, μένουν στὸ ράφι....

— ΤΟ σύνθημα τοῦ Μετσνικώφ τώρα εἶναι:

— Κάτω τὰ ὠμὰ πράγματα. Ὅλα νὰ περνοῦν ἀπὸ τὴ φωτιά.

— Θὰ καταντήσῃ νὰ μᾶς πῇ ὅτι οἱ ἀγαπημένοι πρέπει νὰ βράζουν σέ ζεστὸ νερὸ καὶ.... τὰ φιλιά των.....

Τῆς ἡμέρας

Ὅλοι μετριοπάθεια τώρα μᾶς συνιστοῦνε
Ποῦ τὸ καλό μας θέλουνε καὶ ποῦ μᾶς ἀγαποῦνε.
Κι' ἀπ' τὰ πολλὰ γραφόμενα γιὰ τὴ μετριοπάθεια
Πάμπολλ' ἀχρήστων γέμισαν τῶν Ἀθηνῶν καλάθια...

Ο ΓΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ὑπὸ ΓΕΩΡΓ. ΖΑΚΑ

(Δικηγόρου)

(Συνέχεια)

Ἀνέκαθεν ὁ γάμος ὡς ἠθικὴ πρᾶξις εἰς τοὺς μᾶλλον πεπολιτισμένους λαοὺς περιεβλήθη χαρακτῆρα θρησκευτικὸν καὶ ἐπεραιοῦτο διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς. Ὅσῳ δὲ αἱ κοινωνίαι εἶναι Θεοκρατικαὶ τοσοῦτον ἐπιβάλλεται τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας, ὅτε ὁ γάμος ἔχει χαρακτῆρα ἅγιον καὶ ἱερὸν, ὅσῳ αἱ κοινωνία εἶναι λαϊκαὶ καὶ πολιτικοί, τόσον ἀπαιτεῖται τὸ κῦρος τῆς πολιτείας.

Κατὰ τὸν γάμον ἢ μετὰ τοῦτον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἰδίως καὶ μέχρι σήμερον ἔτι ἐν πολλοῖς λαμβάνουν χώραν καὶ εὔθυμοι τελεται ἢ ὁ γάμος λαμβάνει πανηγυρικὸν χαρακτῆρα. Παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἰδίως ἐτελεῖτο ὁπὸ τὴν πομπὴν χαριεστάτων τελετῶν καὶ τερπνοτάτων ἐπιθαλαμίων ἢ ἐν ὑπαίθρῳ ἀσμάτων καὶ χοροῦ.

Διότι δὲ πλεῖστα ὅσα τοῦ τοιούτου πανηγυρικοῦ γάμου παρελάβομεν ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους καὶ διατηροῦμεν ἔτι ταῦτα, καλὸν κρίνομεν ὅπως πραγματευθῶμεν πῶς ἐτελεῖτο ὁ γάμος παρὰ τοῖς Ἑβραίοις. Τὸ πῶς δηλ. ἐτελεῖτο ὁ γάμος θρησκευτικῶς ἢ πολιτικῶς τὰ, περὶ μεσιτῶν, νυμφῶνος, μνηστείας, ἐνδύματος γάμου κλπ.

Ὁ γάμος παρ' Ἑβραίοις ἦτο πρᾶξις πολιτική. Ὁ τύπος τοῦ γάμου συνίστατο ἐξ ἐπισήμου ὁμολογίας καὶ συμβόλων οἰκογενειακοῦ χαρακτῆρος. Ὁ γάμος ἀπαρτίζετο ἐκ δύω πράξεων, δηλαδὴ τῆς μνηστείας καὶ τῆς εἰσόδου ἢ ἐγκαταστάσεως τῆς νύμφης ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ νυμφίου.

Οἱ νέοι ὤφειλον νὰ λάβουν σύζυγον μεταξὺ τοῦ 17ου κὰι 12ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Εἷς τῶν οἰκογενειακῶν φίλων ἐπέχων θέσιν τοῦ παρ' ἡμῖν παρανύμφου ἐπεφορτίζετο νὰ ἐκλέξῃ τὴν νύμφην, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι ἄνω τῶν 12 ἐτῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας καὶ οὐχὶ στενὴ συγγενὴς τοῦ νέου. Μετὰ ταῦτα ἐτελεῖτο, παρισταμένων τῶν συγγενῶν της νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ. ἡ μνηστεία συντασσομένης νομικῆς πράξεως (σιτρ-ἐρουζιν), ἀντιστοιχούσης σήμερον πρὸς τὸ προικῷον συμβόλαιον, ἐνώπιον μαρτύρων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνὴρ ἐδήλου, ὅτι ἐπεθύμει νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὴν ὡς ἀρραβῶνα δῶρα καὶ χρυσοῦν δακτυλίδιον λέγων: Ἰδοὺ ὁ δακτύλιος οὗτος· μοὶ ἀφιερώθη κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως καὶ Ἰσραήλ». Κατόπιν ἐπηκολούθει δεῖπνον πλουσιώτατον μετ' ἀφθόνων σπονδῶν οἴνου ἐκ τῶν ἀμπέλων τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς Σαφέδ.

Ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς μνηστείας ἦτο ἡ μεταβίβασις, λόγῳ προικὸς, ὅλης τῆς περιουσίας τῆς γυναικὸς εἰς τὸν ἄνδρα. Τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἠδύνατο νὰ λυθῇ ἢ ἀκυρωθῇ διὰ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ ἀνδρὸς εἴτε τῆς γυναικὸς λόγῳ μεταμελείας.

Ἐὰν ἡ γυνὴ ἀπεδεικνύετο καὶ νὰ ὁμιλήσῃ μόνον πρὸς ἄλλον ἄνδρα, ἠδύνατο νὰ εἰσαχθῇ ἢ κατηγορηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός της ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ συνεδρίου ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ἐτιμωρεῖτο διὰ λιθοβολισμοῦ. Τοιαύτη τις μοιχαλὶς πιθανὸν ἦτο καὶ ἡ παρὰ τοῦ Χριστοῦ σωθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ λύσις τῆς μνηστείας ἔπρεπε νὰ γίνῃ προηγουμένου διαζυγίου, ὁπότε ἐπεστρέφετο εἰς τὴν γυναῖκα ἡ περιουσία αὐτῆς. Τὴν ἐκ μεταμελείας δῆθεν ἀθόρυβον καὶ ἀσκανδάλιστον λύσιν τῆς μνηστείας του, ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ ὁ Ἰωσὴφ, νομίσας ὅτι ἡ σύλληψις τῆς Μαριὰμ ἦτο προϊὸν ἀπιστίας. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ μνηστῆρος εἰς οὐδεμίαν συνάφειαν ἤρχετο ἡ γυνὴ· συνεννοεῖτο πάντοτε μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ παρανύμφου, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἁγνότητα καὶ παρθενίαν τῆς νύμφης. Πᾶσα παρεκτροπὴ τῆς νύμφης ἐθεωρεῖτο διὰ τὸν παράνυμφον μεγάλη προσβολὴ καὶ στίγμα.

Ἡ μνηστεία διήρκει ἓν ἔτος πλῆρες, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐτελεῖτο ὁ γάμος.

Πρῶτον συνετάσσετο, ἐνώπιον δύω μαρτύρων, τὸ γαμήλιον συμβόλαιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὡμολογεῖτο ἐκ μέρους μὲν τοῦ γαμβροῦ, ὅτι ἐλάμβανε τὴν νύμφην κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὑπέσχετο νὰ εὐχαριστῇ, τιμᾷ, τρέφῃ καὶ περιποιῆται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ συμφώνως κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔτασσε δὲ καὶ ποσόν τι πλέον τῶν 200 δηναρίων, ἐὰν ἡ νύμφη ἦτο κόρη ἱερέως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐδίδετο εἰς τὴν γυναῖκα ἐν περιπτώσει διαζυγίου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνδρός. Ἐκ μέρους δὲ τῆς νύμφης ἐδηλοῦτο ἐν τῷ συμβολαίῳ, ὅτι αὕτη συγκατατίθετο εἰς τὸν γάμον τοῦτον.

— Ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις, ὅτι ὁ ἀρραβὼν λόγῳ μνηστείας ὡς ἐν μέρει τὸν ἐννοεῖ τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἐγένετο παρ' Ἑβραίοις καὶ διὰ τὴν μνηστείαν καὶ διὰ τὸν κυρίως γάμον. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου, ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἀμφορεῖς εἴτε ὑδρίαι πλῆρεις οἴνου ἐκομίζοντο ἀλλεπάλληλοι οὕτως ὥστε συχνὰ μεθυσκόμενοι ἐφαίνοντο γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ Νῶε.

Ἡ μεταφορὰ τῆς νύμφης εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου ἐγίνετο ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς. Τὴν παραμονὴν τῆς μεταφορᾶς ταύτης πρῶτον ἐλούετο ἡ νύμφη, ἵνα παρουσιασθῇ ἄσπιλος εἰς τὸν νυμφιον καὶ ἔπειτα ἐνεδύετο τὰ νυμφικά. Τὰ νυμφικὰ φορέματα ἦσαν λευκὰ ἐκ βύσσου (εἶδος λεπτοτάτου βαμβακεροῦ ὑφάσματος) ἐνίοτε ἦσαν χρυσοκέντητα καὶ ἀποπνέοντα εὐχάριστα ἀρώματα. Ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐφόρει τὸ Κισουρὶμ, ζώνη, ὡς σύμβολον πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἄνδρα. Τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της, ἂν ἦτο κόρη, ἄφινε λελομένας ἐπὶ τῶν ὤμων της καὶ ἔθετεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της «τσαγὴπ» δηλ. ἐλαφρὰν καλύπτραν καὶ μακρὰν καλύπτουσαν ὅλον τὸ σῶμα, ἐσήμαινε δὲ ἡ καλύπτρα αὕτη τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς συζύγου. Τὴν κεφαλὴν ἐπίσης ἄνωθεν τοῦ τσαγὶπ, περιέβαλλε μὲ στέφανον Καλάχ. Τοιουτοτρόπως δὲ ἐστολισμένη καὶ ἐστεμμένη, ἐν τῷ μέσῳ νεανίδων φίλων της, περιέμενε τὴν ἔλευσιν τοῦ νυμφίου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΥΡΙΑΙ

μὴ λησμονεῖτε ὅτι

εἴμεθα οἱ

Μόνοι διὰ **Κοστοῦμ ταγὲρ**

μὲ τελείας προόδους κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς

ΚΟΝΤΟΠΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ

Διπλωματοῦχοι Παρισίων

Μυτιλήνη, ὁδὸς Χατζῆ Γιαννίκου Βρύση

9—10

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ὑπὸ σημεῖον *Γ* παρὰ τὴν Εμπορικὴν Στοὰν ἐλαιαποθήκη χωρητικότητος 7,000 λαγ. περίπου.

Πληροφορίαι ἐν τῇ Εμπορ. Στοᾷ ἀριθ.13—14.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

ΡΩΣΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

Παρίσιοι, 23.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετρουπόλεως εἰς τὸ «Πτὶ Ζουρνὰλ», ὅτι ἡ Σερβία ἐδήλωσεν ἐν Πετρουπόλει ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ελλάδος, δὲν θὰ ἔμενεν ἡ Σερβία οὐδετέρα.

Η Ρωσία προέβη εἰς σύντομα διαβήματα ἐν Κων)πόλει συνιστῶσα εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ κυρώσῃ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης κατὰ τὰ γενόμενα παραδεκτὰ παρὰ τῶν ἐν Αθήναις πληρεξουσίων της.

Η Ρωσσία ἐζήτησε παρὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αγγλίας ὅπως ἑνώσωσι μετ' αὐτῆς τὰς ἐνεργείας των πρὸς κοινὸν διάβημα ἐν Κων)πόλει.

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΟΥ ΒΕΗ

Λευκοβίκιον, 22. — Σπουδαιοτάτην συνέντευξιν ἔλαβε χθὲς ὁ Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Επιτροπῆς Αγγλος συνταγματάρχης κ. Μόραιη μετὰ τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ Λευκοβικίου Τεφὴκ μπέη Τσελίου, ἀποφοίτου τοῦ γυμνασίου Ιωαννίνων καὶ μεγάλου γαιοκτήμονος ἐν Βοδενοῖς καὶ Κιλκις. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ συνταγματάρχου ἂν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν Ελληνικὴν διοίκησιν ὁ μπέης ἀπήντησε·

— Τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς Ελλάδος εἶχα γνωρίσῃ καὶ πρότερον ἐν Θεσσαλίᾳ ἔλαβα δὲ πικρὰν πεῖραν καὶ τῶν Σέρβων ἐσχάτως, ἔτι δὲ πικροτέραν τῆς διοικήσεως τῶν Βουλγάρων ἐν Κιλκίς, διαρπασάντων τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν, πρὸς ἣν οἱ Ελληνες ἔδειξαν καὶ δεικνύουσιν ἀπόλυτον σεβασμόν. Ηδη ἀπολαύομεν πλήρους ἰσονομίας καὶ ἰσοτιμίας καὶ οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ Μωαμεθανῶν καὶ Χριστιανῶν. Πλήρης ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ὑπάρχει τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ θρησκεία ἑκάστου εἶναι σεβαστή.

-- Ωστε δὲν θέλετε τὴν Αλβανίαν; Ηρώτησεν ὁ κ. Μόραιη.

— Αλβανία δὲν ὑπάρχει, ἀπήντησεν ὁ Τεβὴκ βέης οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἐπιζητεῖται δὲ ἡ δημιουργία αὐτῆς δι' ὑστεροβουλους σκοποὺς τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ιταλίας. Και διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους δουλεύουσιν ἐπὶ χρήμασιν, ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, ὅσοι νομίζουν τὰ πάντα ἐμπορεύσιμα καὶ ὅσοι ἔζων διὰ τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς λῃστείας.

Ο κ. Μόραιη ἠρώτησε πάλιν·

— Εἰσθε ἐξ ὑπαρχῆς Μουσουλμᾶνοι ἢ ἐξισλαμίσθητε, Χριστιανοὶ ὄντες καὶ διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνητε πάλιν Χριστιανοί;

— Εἴμεθα ἐγχώριοι ἐξισλαμισθέντες ἀπὸ δύο ἢ τριῶν αἰώνων, εἶπεν ὁ μπέης, φρονῶ δὲ ὅτι οἱ ὁμόθρησκοί μου συνηθισαντες πλέον εἰς τὸ θρήσκευμα τοῦτο δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἀλλάξωσι θρησκείαν. Αλλως τε ἕκαστος εἶναι κύριος εἰς τὰς θρησκευτικάς του πεποιθήσεις, τὰς ὁποίας ἡ Ελληνικὴ Κυβέρνησις σέβεται πρὸ παντός. Οὔτε ὑπάρχει παράδειγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον προέβη εἰς ἐκβιασμοὺς, ὅπως ἡ Βουλγαρία. Τοὐναντίον μάλιστα ἐτίμησε τὰς ἑορτὰς τοῦ βαϊραμίου καὶ ραμαζανίου διὰ τῶν εἰθισμένων κανονιοβολισμῶν.

— Μοὶ ἐπιτρέπετε, εἶπεν ὁ κ. Μόραιη, νὰ κάμω καδημοσίαν χρῆσιν τῶν ὅσων μοὶ εἴπατε;

— Σᾶς παρακαλῶ μάλιστα νὰ κάμητε γνωστὴν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι μόνον ἰδικά μου ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων ὅσοι ἐκτιμῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἦλθεν ὁ Ελληνικὸς στρατὸς καὶ τὴν ὁποίαν θὰ φυλάξωμεν διὰ τοῦ αἵματός μας πολεμοῦντες μετὰ τῶν συμπατριωτῶν μας Χριστιανῶν, ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ μᾶς ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Ελλάδος καὶ μᾶς προσαρτήσῃ εἰς ἡγεμονίαν, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ δημιουργήσῃ χάριν τῶν ἰδίων της συμφερόντων.

ΤΟ ΙΤΑΛΟΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Κατ' αὐθεντικὴν ἀνακοίνωσιν ἡ ἀπάντησις τῆς Ελλάδος εἰς τὴν νόταν τῶν Ιταλοαυστριακῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ηπειρωτικὸν ζήτημα ἔχει ὡς ἑξῆς.

Η Βασιλικὴ κυβέρνησις δαπραγματεύεται διὰ τὴν μομφὴν τῆς τρομοκρατήσεως τῶν Ηπειρωτικῶν πλήθυσμῶν· τοὐναντίον ἡ ἐκδήλωσις τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡ ἐπιτροπή, ἦτο τοσοῦτον αὐθόρμητος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὑποβοηθήσεως, ὅπως αὕτη ἐξωτερικευθῇ.

Τὰ ἐν Κορυτσᾷ καὶ τοῖς ἄλλοις χωρίοις γεγονότα τὰ ὠθήσαντα τοὺς πληθυσμοὺς, ὅπως ἐκδηλώσουν ἐν ἀκατασχέτῳ ὁρμῇ τὴν ἐθνικήν των συνείδησιν, ἤρκουν διὰ νὰ κρίνῃ ἡ ἐπιτροπὴ πόσον ἰσχυροὶ εἶναι οἱ πρὸς τὴν Μητέρα Πατρίδα δεσμοί των.

Ατυχῶς ἀρχῆθεν ἡ Επιτροπὴ περιωρίσθη νὰ ἐξακριβώνῃ τὴν λαλουμένην γλῶσσαν, κατὰ τρόπον μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ ἀποφάσεις.

Υπομιμνήσκει περαιτέρω ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις διάφορα γεγονότα, ἀναφερόμενα εἰς ἐνεργείας μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐξετασις. Τινὲς τῶν ἐπιτρόπων συνοδεύονται ὑπὸ πολυαριθμων καβάσηδων καὶ ἄλλων ἐξωθοῦντων τοὺς Αλβανοὺς μουσουλμάνους, ὅπως προβαίνωσιν εἰς δηλώσεις ὅτι πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Ελληνικῶν ἀρχῶν περιήρχοντο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποκρύπτωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν αἰσθήματα. Φανερὸν λοιπὸν ὅτι οἱ πληθυσμοί, ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ τὸν φόβον νὰ θυσιασθῶσι, διετέθησαν κακῶς καὶ ἐξηρεθίσθησαν.

Υπενθυμίζει ἐπίσης τὸ γεγονὸς τῆς ἀλλοιώσεως τῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν διδομένων ἀπαντήσεων.

Αν κρινῇ τις ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς τρίτης Οκτωβρίου εἰς τὰ δύο χωρία Βοδίστα καὶ Βοσκοβίτσα, διεξαχθείσης ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τρόπον εὐαρεστήσαντα τὴν Επιτροπήν, ἡ ἐν ἀρχῇ καθιερωθεῖσα ὑπὸ τῆς Επιτροπῆς τακτικὴ ἐγκατελείφθη.

Εὰν ἐν τούτοις τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς δὲν περατωθῇ πρὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου, ἡ Βασιλικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος, διότι ἐν προσήκοντι χρόνῳ ἔδωκε διαταγὰς πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς διεθνοῦς Επιτροπῆς ἐπανέλαβε δὲ ταύτας καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἔτι.

Ανακοίνωσις τῶν περὶ ὧν πρόκειται διαταγῶν ἐγένετο πρὸς τὰς πρεσβείας τῶν εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου ἀντιπροσωπευθεισῶν ἓξ Μ. Δυνάμεων, τῶν κληθεισῶν, ὅπως ἀπασχοληθῶσιν εἰς τὸ Ηπειρωτικὸν ζήτημα.

Ο ΚΛΕΜΑΝΣΩ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ

Παρίσιοι 22. Ο κ. Γεώργιος Κλεμανσὼ εἰς τὸν «Ελεύθερον Ανθρωπον» γράφει, ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ιταλία θὰ διανείμουν τὴν Αλβανίαν, τῆς Αὐστρίας ἐν τῷ μεταξὺ καταλαμβανούσης τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τῆς Ιταλίας τοὺς Αγίους Σαράντα καὶ τὴν Αὐλῶνα.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΚΒΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Λονδίνον, 22. — Οἱ «Τάϊμς» χαρακτηρίζουν τὴν Αὐστροϊταλικὴν διακοίνωσιν, ἥτις ἐπεδόθη πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἄκαιρον, ὑποπτεύονται δὲ ὅτι ἡ Ιταλία ἐκβιάζει τὴν Ελλάδα εἰς τὸ Ηπειρωτικὸν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀνταλλάγματα εἰς τὸ Αἰγαῖον ἢ ἀντιστρόφως. Πρόκειται γράφουν περὶ ἀγοραπωλησίας.

ΑΙ ΒΙΕΝΝΑΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βιέννη, 22. — Πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ πρεσβευτὰς τῆς Ελλάδος διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τῆς ἀπαντητικῆς εἰς τὸ Αὐστροϊταλικὸν διάβημα διακοίνωσεως. Αἱ Ελληνικαὶ ἀρχαί, ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωσις εἶναι ἀθῶαι τῶν ἀποδιδομένων εἰς αὐτὰς ἐν τῇ Αὐστροϊταλικῇ διακοινώσει ἐνεργειῶν δυσχεραινουσῶν δθεν τὸ ἔργον τῆς Διεθνοῦς Επιτροπῆς.

Η Ελλὰς, σημειοῦται ἐν τῇ ἀνακοινώσει, θὰ σεβασθῇ τὰς ὁμοφώνους ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων.

Η «Τάγκεμπλατ» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ της ἀπορεῖ ἔνεκα ποίων ἀφορμῶν ἡ Ελλὰς παρατείνει τὴν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων βορειοηπειρωτικῶν χωρῶν κατοχήν της καὶ ἐξώπλισεν Ιεροὺς λόχους εἰς τὰς χώρας ταύτας.

«Η Αὐστρία, προσθέτει ἡ Βιενταία ἐφημερίς, δὲν εἶνε ανθελληνική. Η Αὐστρία ἐπιζητεῖ μόνον τὸν ταχὺν τερματισμὸν τῆς Ηπειροαλβανικῆς ὁροθεσίας, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Ελλάδος.

Ο «Εγχώριος Αγγελιαφόρος» γράφει ὅτι ἡ ἀδιάλλακτος στάσις τῆς Ελλάδος ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου, προσπαθοῦντος νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἐχθρὰν πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Εν πάσῃ περιπτώσει, καταλήγει ὁ «Αγγελιαφόρος» ἡ Ελλὰς δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Αγγλίας.

Η «Εφημερὶς τῆς Κολωνίας» θεωρεῖ πιθανὸν νὰ σχοληθῇ ἡ Εὐρώπη μὲ τὸ Ηπειροαλβανικὸν ζήτημα ἂν καὶ εἶνε δύσκολον νὰ ντιταχθῇ πρὸς τὴν θέλησιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ιταλίας.

Ο «Νέος Ελεύθερος Τύπος» γράφει ὅτι ἡ συγγένεια τοῦ Βασιλέως τῆς Ελλάδος πρὸς τὸν Γουλιέλμον δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ηπειρωτικοῦ ζητήματος. ἐφόσον ὁ Κάϊζερ ἀπέτυχεν εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ ναποσπάσῃ τὴν Ελλάδα ἀπὸ τῆς Γαλλίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Ατμοκίνητον Ελαιοτριβεῖον μὲ δύο ὑδραυλικὸ πιεστήρια εἰς τὴν περιφέρειαν Μ. τυλήνης.

Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

Ο Κ. ΤΑΚΕ ΙΩΝΕΣΚΟ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Επὶ τοῦ Ρουμανικοῦ τῆς γραμμῆς «Βασιλεὺς Κάρολος» ἐπιβαίνει ἐρχόμενος εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Ελλάδος ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν μετὰ τῆς κ. Ιωανέσκο.

Τὸν Ρουμᾶνον ὑπουργὸν συνοδεύουν ὁ γενικός του γραμματεὺς κ, Καπιτανιάνο καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου του γραφείου κ. Τσοραισάνο.

Τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ιωνέσκο γεῦμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ παρατεθῇ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Τὸ Σάββατον ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ, θὰ παρακαθήσῃ εἰς πρόγευμα παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Εξωτερικῶν καὶ εἰς τιμητικὸν γεῦμα εἰς τὰ Ανάκτορα, μεθ' ὃ πιθανότατα θὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ παράστασιν τοῦ Γκυτρύ.

Πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ θὰ ὀργανωθῇ καὶ δεξίωσις εἰς τὸ μέγαρον Σλῆμαν.

Εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ θὰ πρωτοστατήσουν οἱ δῆμοι Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς μία δὲ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς Πρωτευούσης θὰ ὀνομασθῇ ὁδὸς Βουκουρεστίου εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ Ρουμανικῇ πρωτευούσῃ ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

Ο κ. Ιωνέσκο θ' ἀναχωρήσῃ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐπιβαίνων τοῦ Ρουμανικοῦ τῆς γραμμῆς «Ρουμανία», τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ καταπλεύσῃ τὴν πρωΐαν τῆς ἰδίας ἡμέρας προερχόμενον ἐξ Αλεξανδρείας.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

Παρίσιοι, 23.—Η «Ματὲν» βεβαιοῖ ὅτι ἡ Γαλλία ἐδέχθη τὴν αὔξησιν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ τελωνειακοῦ δασμοῦ εἰς 14 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΘΑ ΕΙΝΕ ΔΙΕΘΝΕΣ

Παρίσιοι, 23.—Η «Ματὲν» βεβαιοῖ ὅτι τὸ μέγα Τουρκικὸν δάνειον θὰ εἶνε διεθνὲς καὶ δὲν θὰ καλυφθῇ μόνον διὰ Γαλλικῶν κεφαλαίων.

ΤΑ ΕΝ ΘΡΑΚΗ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΟΡΓΙΑ

Κων]πολις, 23 Απὸ τῆς ἀνακαταλήψεως τῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐκχωρηθέντων ἐδαφῶν, οἱ Βούλγαροι στρατιῶται ἐξετράπησαν ἐκ νέου εἰς τὰς συνήθεις αὐτῶν ὠμότητας.

Συμμορίαι κομιτατζήδων φονεύουν, διαρπάζουν καὶ πυροπολοῦν. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι ἐπυρπαλήθησαν οἱ ἱερεῖς ἐκρεμάσθησαν.

Χιλιάδες προσφύγων καταφθάνουν καθημερινῶς εἰς Αδριανούπολιν. Οἱ πρόσφυγες ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν Πύλην καὶ πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἐκλιπαροῦντες τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν.

Επὶ δισχιλίων κατοίκων τοῦ χωρίου Πάλλα πενταακόσιοι μόνον ἐσώθησαν.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ ΤΑΪΜΣ

Λονδῖνον 23— Ο ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ, ὅτι τὸ ἄρθρον τῶν «Τάϊμς», διὰ τὸ μονομερὲς καὶ αὐθαίρετον διάβημα τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ιταλίας παρὰ τῇ Ελληνικῇ Κυβερνήσει ἐπροκάλεσε μεγίστην αἴσθησιν παρὰ τοῖς ἐκεῖ πολιτικοῖς κύκλοις.

Ολόκληρος ὁ Ιταλικὸς τύπος ἀμφισβητεῖ τὸ δίκαιον τῶν σχολίων τῶν «Τάϊμς» ἐπὶ τῆς ἐπιδοθείσης νότας, ἥτις τονίζεται ὅτι δὲν ἀποτελεῖ μεμονωμένην ἐνέργειαν, ἀφοῦ ἐπεδόθη ἀκριβῶς χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Πρεσβευτικῆς Διασκέψεως.

Ραπτομηχαναὶ

ΣΙΓΓΕΡ

Αἱ καλλίτεραι τοῦ κόσμου

Πωλοῦνται τῆς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ πιστώσει, μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις

Επιδιορθώσεις

καὶ μαθήματα ἥτο κεντημάτων **δωρεὰν**

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα τοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας κτιρίου τοῦ κ. Θ. Ν. Δουβαλετέλλη (παραπλεύρως τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου) μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἀποθήκη.

Επίσης ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Δεκεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κιοσκίου μεγάλη καὶ εὐρύχωρος οἰκία τοῦ ἰδίου ἔχουσα ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων εὐκολιῶν, ὕδωρ διοχετευόμενον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια καὶ δεξαμενὴν βροχίνου ὕδατος. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

SINON È VERO

Χθὲς ἀπὸ τὸ πρωΐ αἱ πλέον ἀνόητοι ἀνησυχητικαὶ εἰδήσεις διεδόθησαν, ἄδηλον πῶς, ἀνὰ τὴν πόλιν μας. Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι διεκόπησαν ὁριστικῶς αἱ διαπραγματεύσεις καὶ ἄλλοι ὅτι ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος ἐκ νέου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ σύμπτωσιν δὲν ἐλειτούργει τὸ αἰωνίως συναχιασμένον καλώδιον μέχρι τῆς 4ης τὸ ἀπόγευμα, ἐφευρέθη ἡ «Μυκάλη» τῆς ὁποίας δῆθεν ὁ ἀσύρματος ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὰς ἀνησυχαστικὰς εἰδήσεις. Ὁλ' αὐτὰ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μεταδιδόμενα ἀπετέλεσαν τὸν πλέον χιμαιρικὸν μπαμπούλαν ποῦ ἐγνώρισεν ἡ Μυτιλήνη εἰς τὴν ὁποίαν κάθε διάδοσις πιάνει ρίζας, εὐκολώτατα βγάζει φύλλα, φουντώνει καὶ κάμνει καὶ καρποὺς εἰς τὸ λεπτόν· καὶ ἐπειδὴ περὶ καρπῶν ὁ λόγος. ἄς μνησθῶμεν καὶ μιᾶς ἐξηγήσεως, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ἐκπληκτικὸν σούσουρον. Ἐλέχθη δηλ. ὅτι αἱ διαδόσεις ἦσαν σκόπιμοι, τεθεῖσαι εἰς κυκλοφορίαν ἐπίτηδες διὰ νὰ μεταδοθοῦν εἰς τοὺς ἁπλοϊκοτέρους ποῦ ἔχουν ἐλαιοκάρπους, οἱ ὁποῖοι νὰ φοβηθοῦν καὶ νὰ σπεύσουν νὰ τοὺς πωλήσουν εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς διὰ νὰ τοὺς ἁρπάξουν οἱ ἐξυπνότεροι.

Sinon è vero è bene trovato.

ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΝ!

Ο «Ν. Ἐλεύθερος Τύπος» μᾶς συνιστᾷ μετριοπάθειαν εἰς τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα. Ο «Πεσταῖος Λόϋδ» μᾶς συνιστᾷ μετριοπάθειαν. Η «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου» μᾶς συνιστᾷ μετριοπάθειαν. Η Ἰταλία μᾶς συνιστᾷ μετριοπάθειαν. Ο Μπέρτχολδ μᾶς συνιστᾷ ψυχραιμίαν καί...μετριοπάθειαν. Λέγουν δὲ καὶ ἄδουν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κάϊζερ θὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ μᾶς συστήσῃ κ' ἐκεῖνος μετριοπάθειαν.

Μετριοπάθειαν διὰ τὸ Ἠπειρωτικόν, μετριοπάθειαν διὰ τὸ Νησιωτικόν, μετριοπάθειαν ἀπέναντι τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι εἶναι διὰ δέσιμον καὶ τοὺς ὁποίους ἐννοοῦν μὲ τὴν μετριοπάθειάν των νὰ τοὺς ἀφήσωμεν λυτούς. Οχι πρὸ πολλῶν μηνῶν ἐνθυμούμεθα, ὅταν οἱ βούλγαροι μᾶς ἐζητοῦσαν ἐκτὸς τῆς Καβάλλας, τῆς Δράμας καὶ τῶν Σερρῶν, ποῦ εἶχαν, νὰ τοὺς δώσωμεν τὰ Βοδενὰ, τὴν Φλώριναν, τὴν Καστοριὰν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, ποῦ δὲν εἶχαν ὁ τύπος καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Τριπλῆς μαζὺ μὲ τὴν Γαλλικὴν «Ματὶν» τὴν Ἀγγλικὴν «Τὸ Ἔθνος» καὶ τὴν «Νοβόϊε» δὲν ἔπαυσαν νὰ μᾶς κουδουνίζουνε στ' αὐτιὰ τὴν ἰδίαν λέξιν: «μετριοπάθειαν» Αὔριον, στοιχηματίζομεν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ θὰ μᾶς εἰποῦν καὶ πάλιν μετριοπάθειαν, ὅπως καὶ ὅταν εἴχαμεν πάρει στὸ κυνῆγι τοὺς Βουλγάρους, δὲν ἔπαυσαν νὰ μᾶς φωνάζουν «σταθῆτε κύριοι, μετριοπάθειαν!» διὰ νὰ ξελαρυγγισθοῦν καὶ πάλιν, ὅταν νικηταὶ ἐνικούσαμεν, νὰ κρατήσωμεν τὴν Καβάλλαν, τὰς Σέρρας καὶ τὴν Δράμαν φάσκοντες: «πρέπει νὰ τὰ δώσετε στοὺς Βουλγάρους...μετριοπάθειαν!»

Ημεῖς, ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τόσας καλὰς συστάσεις εἰλικρινῶν μας φίλων, ὅπως εἰς μερικὰς ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις καὶ εἰς ὅλας ποῦ εἰς τὸ μέλλον θὰ παρουσιασθοῦν θ' ἀντιτάξωμεν ἀπόλυτον...ἀπάθειαν

ΘΕΟΜΠΑΙΚΤΑΙ

Μέχρις ὅτου οἱ Βούλγαροι ἐκλέξουν μεταξὺ τοῦ οὐνιτισμοῦ ἢ τοῦ εἰλικρινοῦς καθολικισμοῦ θὰ ἦτο ἀξιοπερίεργον νὰ μάθωμεν εἰς ποῖον δόγμα ἀνήκουν ἀφοῦ δὲν εἶναι σχισματικοὶ ὀρθόδοξοι, τίτλους τῶν ὁποίων πλανωμένη τοῖς ἀπένειμεν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Διότι ἂν ἦσαν ἔστω καὶ σχισματικοὶ ὀρθόδοξοι ἐν μεταβάσει πρὸς τὸν καθολικισμὸν θὰ ἐσέβοντο λιγάκι περισσότερον τὰ ἱερὰ τῆς ὀρθοδοξίας ποῦ κατὰ κακὴν μοῖραν εὗρῆκαν εἰς τὰ μέρη, ποῦ μία ἀκατανόητος καὶ ἄδικος μοῖρα ὑπήγαγεν εἰς τὸν τρισάθλιον βαρβαρικὸν ζυγόν των. Ἀλλὰ μὴ σεβόμενοι τὰς ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν δὲν εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ σεβόμενοι καὶ τὰ τζαμιὰ τῶν Τούρκων δὲν εἶναι οὔτε μουσουλμᾶνοι. Εἶναι τὸ πολὺ πολὺ θεομπαῖκται λειτουργούμενοι εἰς κάποιαν μαύρην λειτουργίαν ὅπου ἱερουργεῖ αὐτοπρόσωπος ὁ Σατανᾶς. Αμήν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 10—12 π. μ. ἐν τῷ φαρμακείῳ ἀδ. Καρατζᾶ καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῇ Κλινικῇ Δουκάρου.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΧΩΡΙΑ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Απόφ. ἀριθ. 65.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Μυτιλήνης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Δημάρχου κ. Β. Π. Βασιλείου καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. κ. Π.Δ. Βαμβούρη, Μιλτ. Σιμωνίδου, Σπ. Τζωρτζίδου Στ. Λαλέλη καὶ Αναστ, Αποστόλου, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι τὴν 21ην τρέχοντος μηνὸς Οκτωβρίου προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῆς ἐπὶ τῇ ἐπὶ θύραις 8ης Νοεμβρίου πρώτης ἐπετείου τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου καὶ Στρατοῦ ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως Μυτιλήνης ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ γενησομένης μεγάλης ἑορτῆς καθ' ὃ ψηφίζει:

Α.' Νὰ διαταχθῇ τὸ κλείσιμον τῆς ἀγορᾶς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ νὰ προσκληθῶσιν ἅπαντες οἱ κάτοικοι νὰ πανηγυρίσωσι, διακοσμήσωσι δὲ καταλλήλως καὶ σημαιοστολίσωσι τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἐν γένει δὲ διὰ παντὸς μέσου συμβάλλωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ ἐπιβλητικώτερον ἑωρτασμὸν αὐτῆς.

Β'. Νὰ ψαλῇ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τὴν 9 1)2 π. μ. ὥραν δοξολογία ἐν ᾗ διὰ προσκλητηρίων θὰ παραστῶσιν ἅπασαι αἱ πολιτικαί, στρατιωτικαὶ καὶ κοινωτικαὶ ἀρχαί, αἱ ἐφορεῖαι καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολῶν αἱ λέσχαι καὶ ἅπαντα τὰ Σωματεῖα τῆς πόλεως.

Γ'· Ηγουμένου τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους προπορευομένης μουσικῆς ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ Στόλου ἐπὶ τῆς νήσου ἀναπεταθεῖσαν Ἑλληνικὴν σημαίαν νὰ γείνῃ παρέλασις τοῦ πλήθους κατὰ μῆκος τῆς ἀγορᾶς καὶ διὰ τῆς προκυμαίας εἰς τὸ Διοικητήριον ἔνθα ὁ Δήμαρχος θὰ ὑποβάλῃ τῇ Α. Εξ. τῷ Γενικῷ Διοικητῇ τῶν καταληφθειῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἀναμνηστικῇ ἡμέρᾳ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προαιωνίου πόθου τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ ἀπὸ βαρβάρου ζυγοῦ καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ ὀγδόης Νοεμβρίου καὶ τῆς ἀγορᾶς ἐπάνω Σκάλας ἡ παρέλασις θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἔνθα θὰ ἐπιδοθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Βενιζέλον.

Δ'. Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας νὰ φωταγωγηθῇ ὁλόκληρος ἡ πόλις, ἐν δὲ τῇ Δημαρχιακῷ μεγάρῳ νὰ γείνῃ δεξίωσις τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ.

Εγένετο ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 21 Οκτωβρίου 1913

Ο Δήμαρχος
Β. Π. Βασιλείου

Οἱ Σύμβουλοι
Π. Δ. Βαμβούρης
Μιλτ. Σιμωνίδης
Σπῦρος Τζωρτζίδης
Αναστ. Αποστόλου
Σταῦρος Λαλέλης

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ;

Μανθάνομεν ὅτι σήμερον ἐπέτειον τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης θὰ τελεσθῇ καὶ ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως δοξολογία τὴν 11 π. μ. ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ. Μὴ λαβόντες ὅμως οὐδεμίαν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἡ εἴδησις ἔχεται ὑποστάσεως.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΩΝ

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Υπουργείου πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν καλοῦνται ὅπως ὑπηρετήσουν ὡς στρατιῶται δύο ἡλικιαι ἐκ Χίου καὶ Μυτιλήνης οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ 1889 καὶ 1890. Διὰ νεωτέρας δὲ ἀποφάσεως ἥτις θὰ ληφθῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος θὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς προσελεύσεώς των πρὸς καταταγήν.

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ ΕΝ ΤΩ ΓΥΜΝΑΣΙΩ

Από τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἄρχεται ὁριστικῶς τὸ μάθημα τῆς σκοποβολῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γυμνασίῳ τὸ ὁποῖον θὰ διδάξῃ ὁ καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς κ. André Delavoet ὅστις εἶνε ἔφεδρος ἀξιωματικὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κπθῆκον ἐπιβεβλημένον θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν ἀξιόνιμον μαῖαν κ. Μαρίκαν Ζουρέλλη ἥτις διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς δεξιότητός της ἔσωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον τὴν συζυγόν μου.

Μυτιλήνη 24 8)βρίου 1913.

Δ. Αγοραστός

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ «ΣΑΠΦΩ»

Αὔριον διὰ τελευταίαν φορὰν ὁλόκληρον τὸ «Κεὸ Βάντις εἰς τὸν κινηματογράφον «Σαπφώ». Σπεύσατε νὰ ἀπολαύσετε τὴν θαυμασιαν αὐτὴν ταινίαν ἐν συνεχείᾳ. Μόνον ἐν συνεχείᾳ εἰμπορεῖτε ν' ἀντιληφθῆτε τὸ ἄξοχον αὐτὸ κινηματογραφικὸν ἀριστούργημα.

21 ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΒΛΕΠΕ ΟΔΗΓΙΑΣ & ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΙΣ ΣΕΛΙΔΑ 5ην **Γ**

ΚΟΚ

Εἰς τὸν κ. Νικολ· Μαυρουδῆ ἐν Κουμιδιᾷ ἔναντι τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Λαϊκοῦ Αγῶνος» πωλεῖται *κὸκ* διὰ θερμάστρας κλπ. 5—12

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Δὲν ἑορτάζει σήμερον ὁ κ. Δ. Σβορῶνος

— Δὲν δέχεται ἐπίσης ἐπισκέψεις σήμερον ὁ ταμίας Λέσβου κ. Δημ. Οἰκονόμου ἕνεκεν ἀσθενείας τῆς Κυρίας του.

— Δὲν ἑορτάζει ἐπίσης ὁ κ. Δημ. Κουγιουμτζέλης.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Διὰ Κυδωνίας, Αδραμμύτιον, Τένεδον, Δαρδανέλλια Κων)πολιν.

Διὰ Κυδωνίας, Δαρδανέλλια, Κων)πολιν,

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Δημ. Δεμ. Μανδαμ. Διετάξαμεν ἐκ νέου ἀποστολήν.

Δ. Κοτζ. Πολ. Ζητούμενα βιβλία δήμων θὰ εἶνε ἕτοιμα ἐντὸς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὅτε καὶ δύνασθε νὰ μᾶς ζητήσετε.

Σ. Κ. Τὰ τρία ἰταλικὰ θωρηκτὰ Βασιλεὺς Οὐρβέρτος, Σαρδηνία καὶ Σικελία καθηλκώσθησαν τῷ 1888, 1890 καὶ 1891. Εἶνε ἐκτοπίσματος 13.500 τ. καὶ φέρουσι ἀνὰ 4 πυροβ. τῶν 340, 8 τῶν 150, 16 τῶν 120 16 τῶν 57 καὶ 14 τῶν 37. Τὸ πυροβολικόν των εἶνε πεπαλαιωμένον καὶ βραδείας βολῆς. Ο θώραξ των παχύτατος ἀλλ' ἐκ τοῦ κοινοῦ χάλυβος. Καὶ τὰ τρία ἀφοῦ ὑπηρέτησαν μέχρι πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὴν ἐφεδρείαν χρησιμοποιοῦνται ἤδη ὡς σχολαὶ θεωρούμενα ἄνευ πολεμικῆς ἀξίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

Τιμαὶ Ἐλαίων

Σαπωνέλαια Α'	34—34 1)2
Φαγώσιμα	35 1)2—37
Αγορέλαια	δὲν ὑπάρχουν

Λαμπάντε ἐνταῦθα

Προβλέψεις καὶ πορεία ἐσοδείας

Επὶ τῶν ἐλαίων ἐφετεινῆς ἐσοδείας δὲν ἐγένετο οὐδεμία πρᾶξις ἀξία λόγου. Αἱ ὑποδόσεις ποικίλλουν ἀπὸ 19—22.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα ἐλαιοτριβείου μας. Επειδὴ δὲ πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν ἐν τῷ τόπῳ περὶ ταγαρίων, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὑπονοίας μετεφέραμεν τὸ ταγάριον ἔξωθεν τοῦ ἐργοστασίου μας ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται ἕκαστος πελάτης νὰ λαμβάνῃ τὸ ἔλαιόν του, καθόσον τοῦτο ἀνήκει ἀδιαφιλονικήτως εἰς αὐτόν. Επικροτοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ συνιστῶμεν τὴν ὑπὲρ τοῦ Εθνικοῦ Στόλου διάθεσιν τοῦ ἐλαίου τούτου. Εὰν δέ τις ἐκ κακοβουλίας κινούμενος ἤθελε διαβάλῃ τὸ ἐργοστάσιόν μας διϊσχυριζόμενος ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕτερον μυστικὸν ταγάριον ἐντὸς αὐτοῦ, τῷ παραχωροῦμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευναν ἐν αὐτῷ καὶ ἂν ἀνακαλύψῃ τοιοῦτον τι ὑποσχόμεθα νὰ πληρώσωμεν αὐτῷ τρεῖς χιλιάδας δραχμάς.

Εν Πλωμαρίῳ τῇ 23 8βρίου 1913.

3—3 Αδ. *Δ. Γεωργαντέλη*

ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΔΟΥΚΑΡΟΥ

συνοικία Αγίας Ειρήνης

Νεόδμητον οἴκημα ἐπὶ τούτῳ κτισθὲν συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης, μὲ ὅλας τὰς ἀναπαύσεις διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ νοσηλευομένους καὶ μὲ ἄρτιον προσωπικὸν ὑπηρεσίας.

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—11 π. μ. 3—5 μ. μ.

ΔΕΛΤΙΟΝ 'ΛΕΣΒΟΥ'
ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ 'ΣΑΠΦΩ'

Τὸ Δελτίον τοῦτο ἀποκοπτόμενον καὶ παρουσιαζόμενον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κινηματογράφου ''ΣΑΠΦΩ,, δίδει δικαίωμα εἰς Ἔκπτωσιν 10 λεπτῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑνὸς εἰσιτηρίου ἐξέδρας καὶ 5 λεπτῶν ἐπὶ οἱασδήποτε ἄλλης θέσεως.

Ισχύει διὰ τὴν 26, 27 καὶ 28 Οκτωβρίου

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Εκ τῆς Αθηναϊκῆς «Πατρίδος» παραλαμβάνομεν τὸ ἀκόλουθον περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ διαπρεποῦς καὶ βαθέως γνώστου τῶν Ανατολικῶν πραγμάτων συμπολίτου μας κ. Γ. Ξ. Καραπαναγιώτου.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐννοήσουν ὕστερον ἀπὸ τόσους ἀκροτηριασμοὺς οἱ διευθύνοντες τὴν Τουρκίαν, ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς θρησκείας των, νὰ ἔχωσι δὲ ὡς βάσιν τῶν σχέσεών των, πρός τε τοὺς ἀλλοπίστους ὑπηκόους των καὶ πρὸς τὰ ἀλλόθρησκα καὶ μὴ Κράτη τὴν ἀκεραιότητα τῆς Μουσουλμανικῆς πίστεως καὶ τὴν Αραβικὴν τοῦ Ισλὰμ νομοθεσίαν.

Η ἀφομοιωτικὴ πολιτικὴ, ἡ ὁποία ἔφερε τὴν πτῶσιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους ἐν Εὐρώπῃ, ὅπως σοφῶς προεῖπεν ὁ Μέτερνιχ καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, θὰ φέρῃ ἀφεύκτως καὶ τὴν πτῶσιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐν Μικρᾷ Ασίᾳ, διότι τοιαύτη πολιτικὴ ἀποτελεῖ ***κατάργησιν πλήρη τοῦ Κορανίου*** καὶ τῶν Μουσουλμανικῶν ἐν γένει θεσμῶν.

Δυστυχῶς οἱ Τοῦρκοι μετὰ πείσματος ἐξακολουθοῦν χάριν τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς των νὰ διαψεύδωσι τὸ ἀξίωμα «ὅπου δὲν πείθει λόγος πίπτει ράβδος». Πλειστάκις ἀπὸ τοῦ 1839 ἔπεσεν ἡ ράβδος ἐπὶ τοῦ σώματός των, μάλιστα δὲ τὸ 1877 καὶ τὸ 1913, χωρὶς νὰ σωφρονισθῶσι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ισλὰμ, παραιτούμενοι τῆς ἀφομοιωτικῆς των πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐστράφη μὲν καθ' ἡμῶν τῶν Ελλήνων, καίτοι ἐχόντων ἀποκλειστικὸν συμφέρον τὴν διατήρησιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ἀνέτρεψε δὲ πρόρριζα τὸ Τουρκικὸν Κράτος καὶ τὸ καλιφᾶτον, τὸ ὁποῖον διὰ σφετερισμοῦ ἔχουσιν οἱ Σουλτᾶνοι.

Καὶ ὅμως ἀδιόρθωτοι οἱ Τοῦρκοι, ἐξόχως δὲ οἱ Νεότουρκοι, ἠρνήθησαν μὲν πρό τινος νὰ δεχθῶσι τὰς ἀξιώσεις τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ προστασίας τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κοινοτήτων, διατελουσῶν ἐν συστηματικῷ διωγμῷ ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀσεβούσης πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Ισλὰμ, ἐτόλμησαν δὲ κατ' αὐτὰς μετὰ ***Νεοτουρκικῆς*** ἀναιδείας νὰ ζητήσωσι παρ' ἡμῶν ὑπὲρ ἀρχιμουφτήδων, μουφτήδων, μουφτικῶν ἐπιτρόπων καὶ θρησκευτικῶν ἐν Ελλάδι Κοινοτήτων τοῦ Ισλὰμ πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀπὸ τοῦ Κορανίου καὶ τῶν ἄλλων Μουσουλμανικῶν θεσμῶν ὁ ἡμέτερος ἐν Τουρκίᾳ Αρχιμουφτῆς, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τὸ ὁποῖον οἱ ***ἀρνησίθρησκοι*** Τοῦρκοι κατέρριψαν ἐντελῶς πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ὀλεθρίας καὶ μωρᾶς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς.

Οπως ὁ Σουλτᾶνος ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ Καλίφου, ἤτοι τοῦ Αρχηγοῦ τῆς Μουσουλμανικῆς πίστεως διὰ τοὺς Τούρκους, οὕτω καὶ οἱ Βασιλεῖς τῶν Ελλήνων ἦσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Καλίφαι τῆς θρησκείας τῶν Ελλήνων.

Εὰν μετὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους οἱ δύο πρῶτοι Βασιλεῖς δὲν ἤσκησαν ἐν τῇ Ορθοδόξῳ τῶν Ελλήνων Πίστει ὅσα καθήκοντα ἐξήσκουν οἱ μέχρι τοῦ 1453 προκάτοχοι αὐτῶν, τοῦτο συνέβη διότι τὸ ἔθνος καὶ ἡ Εκκλησία τοῦ Φαναρίου δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαύτην ἀξίωσιν παρ' Ηγεμόνων μὴ Ορθοδόξων. Σοφῶς ὅμως κλῆρος καὶ Λαὸς προέβλεψαν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ πρώτου Συντάγματος νὰ θεσπίσωσι χάριν νοῦ μέλλοντος «ὅτι ***οἱ Διάδοχοι τοῦ Ελληνικοῦ Θρόνου ὑποχρεοῦνται ν' ἀνήκωσιν εἰς τὴν Ορθόδοξον Πίστιν***».

Τὸ μέλλον τῷ 1844 ἐπραγματοποιήθη ἤδη, Κωνσταντῖνος δὲ ὁ Δωδέκατος ἀναλαμβάνει ἐν τῇ Εκκλησίᾳ τὰ πνευματικὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐξήσκει καὶ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ενδέκατος καὶ ***Νικόλαος ὁ Βος ἐν Ρωσίᾳ***.

Εὰν τὸ κείμενον τῶν σχετικῶν προτάσεων τῆς Πύλης, ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἐν πρωϊνῇ συναδέλφῳ, εἶνε ἀνακριβές, οὐδεμίαν ἔχομεν δυσκολίαν νὰ τὸ δεχθῶμεν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ ἐπ' αὐτὸν Μητροπολῖται θὰ ἔχωσι τὰς αὐτὰς μετὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Ελλήνων πνευματικὰς καὶ ἄλλας σχέσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἔχωσιν ἐδῶ οἱ Αρχιμουφτῆδες καὶ Μουφτῆδες κατὰ τὸ δημοσιευθὲν σχέδιον.

Επιφυλασσώμεθα ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς λεπτομερείας νὰ εἰσέλθωμεν καὶ ὑπὸ ἄλλας ἀπόψεις νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα. Εὐχόμεθα νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη. Αλλως δὲ συνθῆκαι μὴ ἀμφοτεροβαρεῖς ἀποτελοῦσι χάρτην ἄγραφον.

Γ. Ξ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΝΙΚΗΣ
Ο ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Θεσσαλονίκη, 22.—Αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως προμηνύονται ὑπέρλαμπροι. Θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ τριήμερον. Τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ γείνῃ καθαγίασις τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τὴν δευτέραν θὰ τελεσθῇ λειτουργία, καθ' ἣν θὰ χειροτονηθῇ ὁ πρωτοσύγγελος τῆς Μητροπόλεως εἰς βοηθὸν Επισκόπου καὶ τὴν τρίτην μεγάλη λειτουργία.

Πρὸς πολυτελῆ διάκοσμον τοῦ ναοῦ ἐνεργοῦνται ἔρανοι. Εἷς προσέφερε 15 λίρας, ζητῶν ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ κρούσῃ πρῶτος τὸν κώδωνα τοῦ Αγίου Δημητρίου. Ελπίζεται ὅτι θὰ προσφέρουν ἄλλοι μεγαλείτερα ποσά.

Τὰ λάβαρα θὰ φέρουν βυζαντινοὺς θυρεοὺς, ἔχοντας ἐν τῷ μέσῳ τὸν σταυρὸν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΚΙΒΒΒ ἤτοι: Κωνσταντῖνος ΙΒ' Βασιλεὺς Βασιλέων.

Τὸν μέγαν κώδωνα ζυγίζοντα 1200 ὀκάδες, διαμέτρου 1.40, προσεφέρθησαν νὰ τοποθετήσουν εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ ναοῦ δωρεὰν εὐσταλεῖς πρόσφυγες Καυκάσιοι.

Αἱ προετοιμασίαι

Θεσσαλονίκη 22. Αἱ προετοιμασίαι τῆς ἑορτῆς ἐξακολουθοῦν πυρετωδῶς. Η καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ διένειμε προκηρύξεις καλούσας τὸν Λαὸν νὰ σημαιοστολίσῃ τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας.

Προσέτι παρήγγειλεν, ὅπως ἅπαντα τὰ καταστήματα ὦσιν ἀνοικτὰ ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσονυκτίου.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Αγίου Δημητρίου ἐστήθη Βασιλικὸς Θρόνος, ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ διασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ Βούλγαροι καὶ ὁ Καθολικισμὸς

Σόφια, 20. — Εν συνελεύσει γενομένη σήμερον ἐν τῷ «Εθνικῷ Συνδέσμῳ» πάντες οἱ ῥήτορες ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς προσχωρήσεως τῶν Βουλγάρων εἰς τὸν οὐνιτισμόν. Απεφασίσθη νὰ κληθῇ ὁ λαὸς ὅπως διοργανώσῃ συλλαλητήρια ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς ἰδέας τῆς προσχωρήσεως. Η γενομένη δεκτὴ ἀπόφασις προσκαλεῖ ὡσαύτως τὴν κυβέρνησιν, τὸν Εξαρχον καὶ ὅλον τὸν βουλγαρικὸν κλῆρον νὰ διευκολύνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀποτελεσματικώτερον τὸν προσηλυτισμὸν τῶν Βουλγάρων.

Πορτογαλλικαὶ κτήσεις

Ο «Εγχώριος Ταχυδρόμος» τοῦ Βερολίνου διαψεύδει τὴν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ δημοσιευθεῖσαν εἴδησιν ἐκχωρήσεως τῆς Ζανζιβάρης εἰς τὴν Γερμανίαν εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ἀπέναντι τῆς Αγγλίας ὑποχωρήσεων τῆς τελευταίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρόμων Μ. Ασίας καὶ Περσίας.

Εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου πρὸς Γερμανικὰς ἐφημερίδας βεβαιοῦσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι αἱ διεξαγόμεναι Αγγλογερμανικαὶ συνεννοήσεις ἀποβλέπουσι μόνον εἰς τὸν καθορισμὸν ζωνῶν ἐπιρροῆς εἰς τὰς εἰς τὸν Ισημερινὸν Πορτογαλλικὰς ἀποικίας αἵτινες διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν κατοχὴν Κράτους οἰκονομικῶς ἐξηντλημένου καὶ ἐν διαρκεῖ ἐσωτερικῷ σπαραγμῷ δὲν δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι. Πρόκειται περὶ καθαρῶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν μερῶν ἐκείνων.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Εκαστος ἀναγνώστης μας δύναται νὰ μᾶς στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν στήλην ταύτην πληροφορίας, κρίσεις ἢ σκέψεις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐν σχετικῇ συντομίᾳ. Επίσης δύναται ν' ἀπευθύνῃ ἡμῖν ἐρωτήσεις ἐπὶ διαφόρων ἀπορίων τὰς ὁποίας ἔχει, εἰς τὰς ὁποίας θ' ἀπαντῶμεν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας μας ἢ θὰ τὰς δημοσιεύωμεν καὶ θὰ δύναται ν' ἀπαντᾷ διὰ τῆς στήλης ταύτης οἱοσδήποτε ἀναγνώστης ἔχων γνῶσιν τοῦ θέματος.

Απάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Π. Α. Δ.

(8 Οκτωβρίου)

ΜΕΤΕΡΝΙΧ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν Ελληνικὴν Επανάστασιν· εἶναι ἐκ τῶν λυσσωδεστέρων πολιτικῶν οἵτινες κατεπολέμησαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν καὶ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἀνεξαρτήτου Βασιλείου τῆς Ελλάδος. Τὸ ὄνομα του κατέστη συνώνυμον μὲ τὸ καταχθόνιος πολιτικός· ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τὸ 1848 κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Βιεννέζων ἐναντίον τῆς ἀπολυταρχίας.

ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ. Γάλλος πολιτικὸς καὶ διαπρεπέστατος ῥήτωρ, μέγας πατριώτης προσφέρας μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα του. Κατὰ τὸ Βερολίνειον συνέδριον τοῦ 1878 πρωθυπουργὸς ὢν τῆς Γαλλίας καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν συνηγόρησεν ὅπως δοθῇ εἰς τὴν Ελλάδα ἡ Θεσσαλία.

ΒΙΣΜΑΡΚ. Ο ἱδρυτὴς τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ πρωθυπουργὸς αὐτῆς μέχρι τῆς ἀνόδου τοῦ νῦν αὐτοκράτορος εἰς τὸν θρόνον (1889) οὔτε φιλέλληνα οὔτε μισέλληνα, ἀλλὰ μόνον φιλογερμανὸν. Τὸ μεγαλεῖον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος του ἐλάμβανε μόνον ὑπ' ὄψει.

ΓΛΑΔΣΤΩΝ. Αρχηγὸς τοῦ φιλελευθέρου κόμματος εἰς τὴν Αγγλίαν. Εχρημάτισεν ἐπανειλημμένως πρωθυπουργὸς. Υπερασπιστὴς τῶν καταδυναστευομένων λαῶν καὶ πρόμαχος τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Κατὰ τὰς σφαγὰς τοῦ 1876-77 ἐξήγειρε διὰ τῶν φλογερῶν αὐτοῦ λόγων ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν ὠμοτήτων τὴν ἀπέχθειαν τοῦ κόσμου ὅλου ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Ο φιλαναγνώστης

Η ΣΑΜΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1876

ΕΔΡΑ & ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ ΒΑΘΕΟΣ ΣΑΜΟΥ

Αντιπρόσωπος ἐν Μυτιλήνῃ

Κ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ 28—

(59) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ
ΚΑΤΑ
ΣΕΡΛΩΚ ΧΟΛΜΣ
ΥΠΟ ΜΩΡΙΣ ΛΕΩΠΛΑΝ

(Συνέχεια)

Η σκέψις ὅτι καὶ ἄλλοι παρηκολούθουν τὰ ἴχνη τοῦ Λουπὲν, καὶ ὅτι θὰ τοῦ ὑφήρπαζον ὄχι τὴν δόξαν—πολὺ ὀλίγον θὰ τοῦ ἔμελλε δι' αὐτὴν—ἀλλὰ τὴν ἄπειρον εὐχαρίστησιν, τὴν φλογερὰν ἡδονὴν νὰ κατισχύσῃ, μόνος αὐτὸς, τοῦ φοβερωτέρου ἐχθροῦ τὸν ὁποῖον συνήντησεν ἐπὶ ζωῆς του, ἡ σκέψις αὐτὴ τὸν ἔκαμνεν ἄλλον ἐξ ἄλλου. Εν τοσούτῳ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀπατᾶται: οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν τὸ ἀδιάφορον ἐκεῖνο ὕφος, τὸ ὕφος τὸ ὑπερβολικὰ φυσικὸν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κανονίζοντες τὸ βῆμα των μὲ τὸ βῆμα ἑνὸς ἄλλου δὲν θέλουν νὰ ἐφελκύσουν κανενὸς τὴν προσοχήν.

— Μήπως ὁ Γκανιμὰρ εἰξεύρει περισσότερα ἀφ' ὅσα λέγει; ἐψιθύρισεν ὁ Χόλμς... Μὲ κοροϊδεύει μήπως;

Τοῦ ἦλθεν ἡ ἐπιθυμία νὰ πλησιάσῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς τέσσερες διὰ νὰ συνεννοηθῇ ὅπως ἐνεργήσουν ἀπὸ κοινοῦ. Αλλὰ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς το Βουλεβάρτον, το πλῆθος ἐγίνετο πυκνώτερον καὶ διὰ νὰ μὴ χάσῃ τον Λουπὲν ἐπέσπευσε το βῆμα του. Τὸν παρηκολούθησε ἕως τὴν στιγμὴν ὅπου τὸν εἶδε να ἀνεβαίνῃ τὰ ὀλίγα σκαλιὰ τοῦ Ρεστωραν Ογκρουά εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ελδέρ. Η θύρα ἦτο ὀρθάνοικτη εἰς τρόπον ὥστε ὁ Χόλμς καθισμένος εἰς ἕνα πάγκον τοῦ βουλεβάρτου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου τον διέκρινε καθαρα ποῦ ἐκάθισεν εἰς ἓν τραπέζι, πλούσια στολισμένον, γεμάτο ἄνθη εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάθηντο ἤδη τρεῖς κύριοι μὲ βελάδα καὶ δύο κομψότατοι κυρίαι, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ μεγάλας ἐκδηλώσεις συμπαθείας.

Ο Σέρλωκ ἐζήτησε μὲ τὰ μάτια τοὺς τέσσερες ἀνθρώπους καὶ τοὺς διέκρινε σκορπισμένους μεταξὺ τῶν ὁμίλων ποῦ ἤκουον τὴν μουσικὴν ἑνὸς διπλανοῦ καφενείου. Πρὸς μεγάλην του περιέργειαν δὲν ἐφαίνοντο ν' ἀπασχολοῦνται μὲ τον Αρσὲν Λουπὲν, ἄλλα πολὺ περισσότερον μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἦσαν γύρω των.

Αἴφνης, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔβγαλεν ἕνα τσιγάρο καὶ ἐπλησίασε ἕνα κύριον μὲ ρεδιγκότα καὶ ὑψηλὸ καπέλλο. Ο κύριος τοῦ προσέφερε τὸ τσιγάρο του διὰ ν' ἀνάψῃ καὶ ὁ Χόλμς ἀντελήφθη ὅτι συνωμίλουν καὶ περισσότερον ἀντελήφθη ὅτι θ' ἀπήτει τὸ ἄναμα ἑνὸς τσιγάρου. Τέλος ὁ κύριος ἀνέβηκε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἔρριψε μιὰ ματιὰ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου, διέκρινε τὸν Λουπὲν τὸν ἐπλησίασε, ὡμίλησε μαζύ του ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἔπειτα ἐκάθισεν εἰς ἕν πλαγινὸν τραπέζι ἐνῷ ὁ Χόλμς διέκρινεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ περὶ οὗ ὁ λίγος κυρίου τὸν ἱππέα τῆς λεωφόρου Ανρὴ Μαρτέν.

Τότε ἠννόησε. Οχι μόνον ὁ Αρσὲν Λουπὲν δὲν κατεσκοπεύετο, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπετέλουν μέρος τῆς συμμορίας του, ἀγρυπνοῦσαν διὰ τὴν ἀσφάλειάν του, ἦσαν οἱ σωματοφύλακές του, οἱ δορυφόροι του, ἡ ἀγρυπνος συνοδεία του. Παντοῦ ὅπου ὁ ἀρχηγὸς διέτρεχε κάποιον κίνδυνον, οἱ συνένοχοι ἦσαν παρόντες, ἕτοιμοι νὰ τὸν προειδοποιήσουν, ἕτοιμοι νὰ τὸν ὑπερασπισθοῦν. Συνένοχοι οἱ τέσσερες ἄνθρωποι! Συνένοχος ὁ κύριος μὲ τὴν ρεδιγκότα!

(Ακολουθεῖ)

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τὶ εἴμεθα ;

Ετέθη τὸ ζήτημα : τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ; Καὶ μία Αμερικανικὴ ἐφημερὶς ἀπαντᾷ:

Ενας χημικὸς θὰ ἔλεγεν, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ὁμαλὸς ζυγίζει 75 κοιλὰ, περιέχει τὸ λεύκωμι 1,200 αὐγῶν, ποσότητα ἀερίου ἱκανὴν νὰ πληρώσῃ ἓν γκαζόμετρον 1200 κυβικῶν μέτρων καὶ τόσον σίδηρον, ὥστε νὰ κατασκευάζωνται ἐξ αὐτοῦ τέσσαρα κλειδιὰ μήκους δέκα ἑκατοστομέτρων ἕκαστον. Μὲ τὸ πάχος δὲ τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἠδύνατο νὰ κατασκευασθοῦν 75 κηρία καὶ καλὴ μερὶς σάπωνος. Τὰ φώσφορα τὰ ὁποῖα περιέχει θὰ ἠδύναντο νὰ δώσουν 8064 κυτία πυρείων. Εὰν δὲ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπομονωθῇ τὸ ὑδρογόνον, τὸ ὁποῖον ἕνας ἄνθρωπος ὁμαλὸς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, θὰ ἠδύνατο νὰ φουσκωθῇ ἓν ἀεροπλάνον ἱκανὸν νὰ τὸν μεταφέρῃ πέραν τῶν νεφῶν. Τὰ δὲ ἄλλα συστατικὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἂν ἐξεμεταλλεύοντο καταλλήλως θὰ παρεῖχον ἐξ μικρὰ κοχλιάρια ἅλατος, ἓν κύπελλον ζαχάρεως καὶ 40 λίτρας ὕδατος.

Καὶ ἕνας φυσιολόγος εἶπεν:

Ο ἄνθρωπος εἶνε ζῶον, τὸ ὁποῖον κατέχει 500 μυς, ἓν διακοσιεκατομμύριον κύτταρα, 200 ὀστᾶ, 16 λίτρας αἵματος, μερικὰς ἑκατοντάδας μέτρων ἐντοσθίων καὶ μερικὰ ἑκατομμύρια πόρων.

Σπουδαία ὀφθαλμογικὴ ἐγχείρησις

Λίαν ἐπικίνδυνος ἐγχείρησις ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ν. Υόρκης παρὰ τοῦ συνταγματάρχου ἰατροῦ Ελλιοτ ἐπὶ τεσσάρων πασχόντων ἐκ γλαυκώματος τῶν ὀφθαλμῶν.

Η ἀσθένεια αὕτη ἐθεωρεῖτο ἐν Αμερικῇ ἀνίατος, οἱ δὲ διασημότεροι Αμερικανοὶ ὀφθαλμολόγοι πάντοτε ἐδίστασαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν λεπτοτάτην ταύτην χειρουργικὴν ἐπέμβασιν, ἥτις καίτοι θεωρεῖται ὡς ἡ μόνη δυναμένη νὰ ἀποδώσῃ τὸ φῶς εἰς τοὺς πάσχοντας, μέχρι τοῦδε σπανίως ἐπετύγχανεν ἐν τῇ πράξει.

Δέκα ἐκ τῶν διασημοτέρων χειρουργῶν ἐλθόντες ἐκ διαφόρων μερῶν τῶν Ηνωμ. Πολιτειῶν, παρευρίσκοντο εἰς τὴν ἐγχείρησιν. Ο ἰατρὸς Ελλιοτ μετὰ μεγάλης προφυλάξεως διήνοιξε τὸν σκληρυνθέντα βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Η χειρουργικὴ σμίλη παρεισέδυε διὰ μέσου τῶν λεπτοτάτων γαγγλιακῶν νεύρων, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐλαχίστη παρέκκλισις θὰ ἤρκει νὰ καταστρέψῃ τελείως τὴν ὅρασιν. Καὶ αἱ τέσσαρες ἐγχειρήσεις ἐπετυχον, οἱ δὲ παριστάμενοι ἐχειροκρότησαν τὸν συνταγματάρχην Ελλιοτ, τοῦ ὁποίου τὰ ἀμερικανικὰ φύλλα πλέκουσι τὸ ἐγκώμιον σήμερον.

Ο τάπης τοῦ Βαρόδα

Τὸ ἐν Λονδίνῳ Μουσεῖον «Βικτωρία-καὶ Αλβέρτος» ἔλαβε ἐσχάτως ὑπὸ τίτλον δανείου ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα τεμάχια τὰ ἀποτελοῦντα τὸν «περίφημον τάπητα ἐκ μαργαριτῶν τοῦ Βαρόδα», ὅστις θεωρεῖται ὡς τὸ πολυτιμότερον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κεντημάτων. Εκαστον ἐκ τῶν τεμαχίων τούτων ἔχει ἐπιφάνειαν 55 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἐχρειάσθησαν δὲ τρία ἔτη ἐργασίας, ὅπως παραχθῇ ὁλόκληρος ὁ τάπης. Τὸ ὑλικὸν δὲ ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη πρὸς κατασκευήν του ἐστοίχισε περὶ τὰ εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκα καὶ βελονοπικιλταὶ ἐπληρώθησαν περὶ τὰς 50 χιλ. φράγκων.

Τὸ μέρος τὸ ἤδη ἐκτεθὲν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου περιέχει ἓν κεντρικὸν ἄνθος ἐκ 405 ἀδαμάντων, καὶ ἓν σύμπλεγμα ἐξ 24 ρύδων, ἕκαστον τῶν ὁποίων σύγκειται ἐκ 52 ἀδαμάντων. Πολλὰ ποικίλματα ἐκ γνησίων μαργαριταρίων περιβάλλουν συμμετρικὰ σωροὺς ρουμπινίων σμαράγδων καὶ ζαφειρίων. Ο περίφημος αὐτὸς τάπης παρηγγέλθη ἀπὸ ἕνα Μαχαραγιᾶν τοῦ Βαρόδα Μουσουλμᾶνον, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν προσφέρῃ εἰς τὸν τάφον τοῦ Μωάμεθ. Αλλὰ κατόπιν ἀναλογιζόμενος τὴν μεγάλην του ἀξίαν, ἐσκέφθη νὰ τὸν κρατήσῃ δι' ἑαυτόν.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ!!

Εὰν ὑγείαν νὰ τὸ ΔΗΜΟΣΘ. τοῦ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ τὸ ὁποῖον ἀγνότητά ἔχει μεγαλειτέρνάλωσιν εἰς τὴν Αμερικὴν, αν Σερβίαν

θέλετε πρέπει πίνετε κονιὰκ ΠΟΥΡΗ "ΡΕΑ" ΠΕΙΡΑΙΩΣ διὰ τὴν του τὴν ραν καταάπασαν Ρωσσίαν, Ρουμανί Βουλγαρίαν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Μεγάλην Ελλάδα.

ΕΝΤΑΥΘΑ
γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
καὶ τακτικοὶ ἀποθηκάριοι οἱ κ. κ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ & ΔΙΑΚΑΚΗΣ

ΣΥΝΘΕΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ "ΛΕΣΒΟΥ,

Βλέπε λεπτομερεῖς ὁδηγίας εἰς τὰ φύλλα 2—24 Οκτωβρίου.

Εκτὸς τῶν δοθεισῶν 3 ἐρωτήσεων, οἱ συναγωνιζόμενοι ἔχουν ν' ἀπαντήσουν καὶ εἰς τὰς ἑξῆς :

4) Υπῆρχε συνενοχὴ μεταξὺ Αρσὲν Λουπὲν καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Δεστάνζ ;

5) Ποῖον ἦτο τὸ ἐλατήριον τῆς κλοπῆς τοῦ παλαιοῦ γραφείου τοῦ κ. Ζερβουᾶ ;

Ο Διαγωνισμὸς τελειώνει τὴν 31 Ο)βρίου συμπληρουμένων 25 δελτίων. Τελευταία προθεσμία ἀποστολῆς λύσεων καὶ δελτίων : 14 Νοεμβρίου ἑσπέρας.

Ἐκεῖνος ποῦ θὰ μᾶς στείλῃ τὰς μᾶλλον πλησιαζούσας πρὸς τὰς ὀρθὰς ἀπαντήσεις διὰ τὸν Λουπὲν καὶ συγχρόνως τὰς μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας ξένας λέξεις, καλῶς σχηματισμένας φράσεις θὰ κερδίσῃ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΔΡΑΧΜΑΣ εἰς μετρητά. Ο ἀμέσως ἑπόμενος ΕΙΚΟΣΙ ΔΡΑΧΜΑΣ. Οἱ δέκα ἑπόμενοι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἕκαστος ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖον μας τυπογραφικὴν ἐργασίαν ἀξίας δύο δραχμῶν.

Η ἀπόφασις τῆς Ελλανοδίκου ἐπιτροπῆς μὲ τὰ ὀνόματα τῶν κερδιζόντων θὰ δημοσιευθῇ μέχρι τῆς 21 Νοεμβρίου.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΜΟΔΑ—ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΟΛΗ Η ΜΟΔΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εκεῖνο ποῦ μᾶς ἀρέσει εἰς τὰ ἀμπιγιὲ φορέματα εἶνε τὸ ἐλαφρὸν μουσμὰν ποῦ ἀνασηκώνει τὸ κάτω μέρος τῆς φούστας. Δὲν ὑπάρχει τίποτε θελκτικώτερον ἀπὸ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν ποῦ ξεσκεπάζει τὴν κομψότητα τοῦ ποδιοῦ καὶ τὴν λεπτότητα τῶν σφυρῶν ποῦ εἶνε ὅπως τὰ φαντάζονται οἱ καλλιτέχναι τῆς μόδας. Αλλ' ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι διὰ νὰ ἐπιτυγχάνεται τὸ ζητούμενον τόλιγμα ὅπως πηγαίνει εἰς τὴν κάθε μίαν. Δι' ἐκείνας ποῦ ἀποκρύπτουν μὲ δυσκολίαν τὸ ὑπερβολικὸν στῆθος, συστήνομεν τὲς μακρυὲς δραπερί, σχεδὸν ἀδιόρατες ὅμως, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰς λαγόνας.

Τέλος θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ βλέπωμεν πολλὰς δραπερὶ καὶ γαρνιμέντα παντὸς εἴδους εἰς τὲς τουαλέτες, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν φαινομενικήν των ἁπλότητα, εἶνε πολυπλοκώτατα.

Τὰ κορσὰζ εἶνε πάντοτε δραπὲ μὲ τὸν τρόπον τῶν φισοῦ μὲ χίλια δυὸ συστήματα. Ενας ὡραῖος ρυθμὸς (μουσμὰν) ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμπνέονται πολύ, εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάμνει νὰ νομίζει κανείς, με ἕνα ἐπιδέξιον συνδυασμὸν ὅτι οἱ δύο ἄκρες τοῦ φισοῦ εἶνε ποῦ μακρύνουν σὰν οὐρά, ὁλοτελῶς χωρισμένες μεταξύ των ἂν καὶ συγκρατοῦνται ἡ κάθε μία εἰς τὴν θέσιν της μὲ ἀδιόρατον τρόπον. Ολοι οἱ συνδυασμοὶ αὐτοὶ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς βαθείας μελέτης τῶν ρυθμῶν ποῦ ἐπιτυγχάνονται μὲ τὲς ἐσάρπες. Υπάρχουν τοιοῦτοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀπὸ τὴν φούστα τὸ φισοῦ ἀνεβαίνει λεπτεπίλεπτα ἕως τὸν ὦμον. Τὸ πεδίον εἶνε ἐλεύθερον εἰς κάθε γόνιμον φαντασίαν.

Τὰ ἀπογευματινὰ φορέματα, τοῦ σπιτιοῦ, τὰ φορέματα τῆς ἑσπερίδος, ἀπὸ λεπτὰ ὑφάσματα, στολίζονται μὲ μαλακώτατες δραπερί, πολὺ ἐκτεταμένες αἱ ὁποῖαι ἀναδεικνύονται ἐπάνω αἰς τὸ φουρὼ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πάντοτε το φόντο τῆς τουαλέτας. Αλλ' εἶναι μεγάλη τέχνη νὰ ἐπιτυγχάνονται καλά.

Η μουσλίνες, τὰ μεταξωτὰ βουὰλ, ἡ σαρμὲζ, κόνοῦν τὴν χάριν τῶν πτυχῶν ποῦ σχηματίζουν ἕνα ἀπρόοπτον κυματοειδὴ ρυθμὸν γύρω ἀπὸ μίαν λεπτοκαμωμένην σιλουέτα. Καὶ τόσος εἶναι ὁ ἐκλεκτισμὸς τῶν συρμῶν μας, ὥστε καὶ τὸ ἀπόγευμα ἀκόμη, εἰς κομψοτάτας συναθροίσεις καὶ ὑποδοχάς, παρουσιάζεται πολὺ συχνὰ καὶ μὲ πεποίθησιν τὸ ἁπλούστερον ταγιὲρ φουρὼ, κοντὰ εἰς τὲς πλέον σφανταχτερὲς τουαλέτες· εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔχει ἰδιαίτερον σὶκ εἰς τὴν ἁπλότητά του, τὸ ὁποῖον τοῦ δίδει τὸ ὡραῖον καὶ ἄμεμπτον κόψιμόν του. Αλλὰ καὶ ἡ ὡραιότης τοῦ ὑφάσματος συντελεῖ πολύ.

Μία ἐνδιαφέρουσα παρατήρησις εἶναι ἡ ὁμοιότης ἡ ὁποία ὑφίσταται πολλάκις μεταξὺ τῶν μαλλίνων καὶ τῶν μεταξωτῶν· ἡ ταυτότης εἶναι τοιαύτη ὥστε ἐνίοτε μόνον ἡ ἀφὴ τὰ διακρίνει. Χονδρὰ σὲρζ μονόχροα ἢ ἀνακατευμένα ἔχουν τὴν ὄψιν καὶ τὸ πάχος τῶν χόμσπουμ; διαγκονὰλ καὶ τῶν συνήθων σεβιὸτ σερζέ. Αὐτὲς εἶναι δαπανηρὲς ἁπλότητες ποῦ προκαλοῦν τὲς κυρίες ποῦ ἔχουν γοῦστο.

Διὰ πρωϊνὰ μαντώ, διὰ τὸ φθινόπωρον, θὰ ἔχωμεν μεγάλα ἴσια ἐπανωφόρια ἀπὸ μολετὸν γρίζο, βὲρ ἐμρὼδ ἢ γκρὸ μπλὲ, μὲ γιακᾶν καὶ πελώρια ρεβὲρ ἀπὸ βελοὺρ, χωρὶς νὰ λησμονοῦνται καὶ τὰ κομψότατα κουμπιὰ ἀπὸ βελοὺρ ἐπίσης.

Οσον ἀφορᾷ τὰ γουναρικὰ διὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἔχω ὁμιλήσῃ λεπτομερέστατα τελευταίως, ἀναμιγνύονται εἰς ὅλα, ὡς μπορδοῦρες καὶ ὡς ρουλὼ διὰ κάθε γαρνίρισμα. Μικρὲς λωρίδες γουναρικοῦ μὲ κοντὸν τρίχωμα, χρησιμοποιοῦνται σὰν γαλόνια κλιμακιδὸν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς φούστας ἢ τῆς τουνίκ, ὡς πλαίσια εἰς τὰ φισοῦ καὶ τὲς δραπερὶ τοῦ κορσάζ. Λωρίδες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑψηλαὶ γαρνίρουν τὰ μαντώ. Τέλος μὲ τὰ γουναρικὰ κάμνουν μεγάλους γιακάδας, ἀκόμη καὶ πλαστρὸν καὶ τὰς πλέον ἰδιορρύθμους διακοσμήσεις.

Η δαντέλλες ὡς ἀξεσουὰρ ἢ ὡς γαρνιτούρα, ἀνυψώνουν ὅλα τὰ εἴδη τῆς τουαλέτας. Ενα πλαστρὸν ἢ μία μπλοῦζα Ιρλάνδ, Βενὶζ ἢ καὶ τοῦλι, μὲ γαρνίρισμα γουναρικοῦ δὲν ξενίζουν πλέον κανένα.

Η ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΦΙΛΑΣ ΜΟΥ

Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες

Η ἀγαπητὴ «Λέσβος» μοῦ ἀνέθεσε ν' ἀπαντῶ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς εἰς κάθε ἐρώτησιν τοῦ κύκλου μας ποῦ θὰ μὲ ἀπευθύνετε μὲ ὄνομα ἢ ψευδόνυμον δι' αὐτῆς καὶ τὸ κάμνω μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπὸ τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς συστάσεις μου ὄχι μόνον ἡ ἐρωτῶσα ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ἠμποροῦν νὰ ὠφελοῦνται.

Δ)δα Α. Π. Διὰ νὰ σφίγγουν οἱ πόροι τοῦ δέρματος, πλύσιμον πρωϊ καὶ βράδυ μὲ πολὺ ζεστὸ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτετε σόδαν καὶ ἔπειτα ἐπάλειψις μὲ μίγμα στυπτηρίας καὶ ζωμοῦ λεμονίου.

* * *

Ρ. Α. Αν ἡ κορδέλες σας εἶνε ἁπλῶς τσαλακωμένες ἀρκεῖ διὰ νὰ τὲς δώσετε τὴν πρώτην των σκληρότητα, νὰ τὲς ἁπλώσετε σ' ἕνα σανίδι τοῦ σιδερώματος, νὰ τὲς ὑγράνετε ἀπὸ την ἀνάποδη (μὲ ἕνα λεπτὸ σφουγκαράκι ἢ μὲ μίαν μουσελίναν) μὲ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε διαλύσῃ γομαράμπικα (25 γραμμάρια γόμα εἰς τριακόσια γραμμάρια, δηλ. ἕνα σύνηθες ποτῆρι νεροῦ) καὶ νὰ τὰς σιδερώσετε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.

Η φίλη σας

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΜΑΣ

(ΕΝ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ)

Συγγραφεύς τις πολλάκις ἔλεγεν. Εὰν ὑπῆρχε δικαιοσύνη ἐν τῷ κόσμῳ αἱ γυναῖκες δὲς θὰ ἐξήρχοντο εἰμὴ τρεῖς φορὰς εἰς τὴν ζωήν των· τὴν πρώτην διὰ νὰ βαπτισθῶσιν, τὴν δευτέραν διὰ νὰ νυμφευθῶσιν καὶ τὴν τρίτην διὰ νὰ ταφῶσιν. Εζήτησαν δὲ τότε αἱ γυναῖκες νὰ ταῖς ἐπιτρέψωσι τετάρτην ἔξοδον διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν συγγραφέα.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ

ΑΡΟΛΛΟ

Τὸ αὐτόματον ξυράφι «ΑΠΟΛΛΟ» εἶναι ἡ *τελευταία ἐφεύρεσις*, ἡ πλέον *θαυμαστὴ* τοῦ εἴδους τούτου, ὁ *βασιλεὺς τῶν ξυραφιῶν. Υπερτερεῖ ὅλα τὰ ἄλλα ξυράφια* τῆς ἰδίας ἐφευρέσεως διὰ τὴν *ἁπλότητα τῆς προσαρμογῆς* τῆς λάμνας, τὴν *εὐκολίαν* τοῦ ἀκονίσματος, τὸν *αὐτόματον* καὶ *ἀκίνδυνον* ὡς καὶ *τέλειον* ξυραφισμὸν, δι' ἐκείνους ποῦ ξυρίζονται *μόνοι των*.

Εν ὀλίγοις τὸ ξυράφι «ΑΠΟΛΛΟ» παρουσιάζει τὰ ἑξῆς *δεδοκιμασμένα πλέον πλεονεκτήματα* ἤτοι : *οἰκονομίαν εὐκολίαν, καθαριότητα, ἀσφάλειαν καὶ ὑγείαν.*

Μὲ τὸ ξυράφι «ΑΠΟΛΛΟ» τὸ ξύρισμα ἀποτελεῖ *ἀπόλαυσιν.*

Μόνοι ἀντιπρόσωποι δι' ὅλην τὴν νῆσον.

Θ. Π. ΣΚΑΜΠΑΒΙΑΣ ΚΑΙ Σια

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας ὀλίγον ἀποστέλλεται εἰκονογραφημένος καταλογος ΔΩΡΕΑΝ. 30—36

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ "ΓΟΥΔΗ,,

Γραμμὴ : Πειραιῶς-*Μυτιλήνης*

Αναχώρησις ἐκ Πειραιῶς ἕκαστον Σάββατον, ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χίον καὶ Μυτιλήνην.

Αφιξις ἐν Μυτιλήνῃ ἑκάστην Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίαν.

Αναχώρησις ἐκ Μυτιλήνης ἑκάστην Κυριακὴν ὥρ. 11 μ.μ. διὰ Χίον, καὶ Πειραιᾶ.

Δεχόμεθα ἐμπορεύματα δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ελλάδος ὡς καὶ διὰ τοὺς λιμένας *Γαλλίας, Ιταλίας Αγγλίας, Γερμανίας καὶ Αμερικῆς*. Εκδίδονται φορτωτικαὶ κατ' εὐθείαν.

Εκδίδονται εἰσιτήρια *Ταχυδρομικὰ* καὶ *Σιδηροδρομικὰ* διὰ *Βόρειον* καὶ *Νότιον Αμερικήν*.

Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἐκ Πειραιῶς διὰ Νέαν Υόρκην. Ασφαλίζονται οἱ ναῦλοι δι' εἰδικῶν ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων.

Εκ τοῦ Πρακτορείου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΛΕΣΒΟΥ,,

Αρ. 12626

Αθῆναι 25 ὥρα 6 μ. μ.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΚΑΒΑΛΛΑ

Επὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ οἱ κάτοικοι τῆς Καβάλλας ἀπεφάσισαν ὅπως πανηγυρίσουν μετὰ τῶν Θεσσαλονικέων. Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως τελεσθῇ πάνδημος δοξολογία, συνεστήθησαν δὲ ἐπιτροπαὶ αἱ ὁποῖαι πρωτοστατοῦντος τοῦ Δημαρχείου προΐστανται εἰς τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως, τῆς φωταγωγήσεως αὐτῆς κτλ. κτλ.

ΟΠΟΥ ΟΜΙΛΕΙ Ο κ. ΜΠΑΟΥΤΣΕΡ

Ο κ. Μπάουτερ εὑρισκόμενος ὡς γνωστὸν ἐν τῇ Βορείῳ Αλβανίᾳ ἀπὸ μηνὸς, τηλεγραφεῖ πρὸς τοὺς Αλβανοφίλους τῆς Αὐλῶνος ἀμφισβητῶν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐπίδικον ζώνην.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ

Ο Βασιλεὺς Φερδινάνδος εὑρισκόμενος ὡς γνωστὸν ἀπὸ προχθὲς εἰς Βιέννην ἐνκόγνιτο ἐπεσκέφθη τὸν Καισαροβασιλέα Φραγκῖσκον Ιωσὴφ καὶ τὸν κόμητα Μπέρτχολδ.

Ο κ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ἀναπληρωτὴς Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας καὶ περιοδεύων Υπουργὸς τῶν Εσωτερικῶν κ. Ρέπουλης ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Τρίτην μέσον Λαρίσσης ἐρχόμενος εἰς Αθήνας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

Η Γαλλία διὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ της προέβη εἰς ἔντονον διάβημα παρὰ τῇ Πύλῃ πρὸς σύναψιν τῆς Ελληνοτουρκικῆς εἰρήνης.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Η Αὐστρία πρὸς διάσπασιν τῆς συμφωνίας μεταξὺ Ρουμανίας καὶ τῶν συμμάχων Σερβίας, Μαυροβουνίου καὶ Ελλάδος καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀποσπῶσα τὴν Ρουμανίαν ἐπιφέρῃ τὴν σύναψιν συμμαχίας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Βουλγαρίας Τουρκίας καὶ Αλβανίας στρεφομένης κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ελλάδος.

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Η Κυβέρνησις τῶν Αθηνῶν σκέπτεται ὅπως προβῇ εἰς μερικὴν ἀποστράτευσιν τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἡλικιῶν ἀνεξαρτήτως τῆς πυρείας ἣν ἤθελον λάβῃ αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν τῆς εἰρήνης, ἀπολύουσα κατ' ἀρχὰς πέντε ἡλικίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΟΥΛΤΙΜΑΤΟΝ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ τάξῃ ὀκταήμερον προθεσμίαν εἰς τὴν Ελλάδα διὰ τὸ ζήτημα τῶν Βουλγαρομακεδόνων, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὡς καταπιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Ελληνικῶν Αρχῶν.

Ο ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ἄλλοτε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Αννοτῶ φρονεῖ ἐν ἄρθρῳ του εἰς τὸ ὁποῖον κρίνει τὴν ἐξέλιξιν ἣν λαμβάνουν τὰ πράγματα ἐν Ανατολῇ ὅτι ἐπίκειται ὁ διαμελισμὸς τῆς Τουρκίας.

Αρ. 13263 8)βρίου 25 Ὥρα 10 μ. μ.

Ο κ. ΙΩΑΝΝΕΣΚΟ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ

Η εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποβίβασις τοῦ Ρουμάνου Υπουργοῦ κ. Ιωαννέσκο συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου ἐγένετο ἐν μέσῳ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλήθους. Πάντα τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀτμόπλοια εἶχον σημαιοστολισθῆ καὶ ἐσύριζον δαιμονιωδῶς.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ

Τὸν κ. Ιωαννέσκο ἀποβιβασθέντα εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐδεξιώθη ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς ἀντεφώνησε δὲ ὁ κ. Ιωαννέσκο. Μεθ' ὃ ἀνελθὼν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ αὐτοκινήτου μετέβη εἰς τὸν σταθμὸν, τοῦ λαοῦ Πειραιῶς ζητωκραυγάζοντος κατὰ τὴν διέλευσίν του.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸν κ. Ιωανέσκου ἀνελθόντα σιδηροδρομικῶς εἰς Αθήνας προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Αθηναίων κ. Μερκούρης ἀντεφώνησε δὲ ὁ κ. Ιωανέσκου. Τὴν ἀντιφώνησιν του ἐκάλυψαν αἱ ζητωκραυγαὶ τοῦ πλήθους· μεθ' ὃ ἐπιβαινων αὐτοκινήτου ἐν συνοδείᾳ πάντοτε τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετέβη διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδιου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπευφημούμενος καθ' ὁδὸν ὑπὸ τοῦ συνηγμένου πλήθους τῆς Πρωτευούσης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΙΩΑΝΝΕΣΚΟ

Προφανῶς συγκεκινημένος ὁ κ. Ιωανέσκου ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὴν φιλόφρονα δεξιωσιν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τὰς εἰλικρινεῖς καὶ αὐθορμήτους τῆς συμπαθείας αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Ο ἐπίσημος ξένος ἐπεσκέφθη κατόπιν ἐν συνοδείᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν Ακρόπολιν, τὰ Μουσεῖα καὶ τὴν Πινακοθήκην.

Απόψε μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον παραθέτει εἰς τὸν κ. Ιωανέσκου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρεττανίας ἐξῆλθον ἀμφότεροι εἰς περίπατον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς φωταγωγημένης πόλεως. Πανταχόθεν ἡ θέα τοῦ Ρωμάνου ὑπουργοῦ προὐκάλει θύελλαν ζητωκραυγῶν ἐνθουσιωδεστάτων, εἰς τὰς ὁποίας οὗτος ἀπήντα χαιρετῶν μὲ προφανῆ συγκινησιν.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

Αρ. 13264

Αθῆναι 24 8)βρ. ὥρα 10 μ.μ.

ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Η Σερβία τῇ ὑποδείξει καὶ προτροπῇ τῆς Ρωσσίας μελετᾷ τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Ιπέκ.

Ο ΡΕΠΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΑΘΩ

Ο ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Υπουργὸς κ. Ρέπουλης μέλλει νὰ μεταβῇ προσεχῶς εἰς Αγιον Ορος ὅπως μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὰς ἀνάγκας τῶν μοναχῶν.

Ο κ. ΙΩΑΝΝΕΣΚΟ

Ο κ. Ιωαννέσκο μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀπὸ τῶν δύο πολέμων κομισθέντα εἰς τὰς Αθήνας λάφυρα. Η ἐπίσκεψις αὐτὴ ἔκαμε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν κ. Ιωαννέσκο ὅστις κατ' ἐπανάληψιν συνεχάρη τὸν Ελλ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιτυχίας τῆς Ελλάδος.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η Ελλὰς ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλγαρίας ὅπως σπεύσῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας πρὸς καθορισμὸν τοῦ ὑπολειπομένου τμήματος τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνόρων (τμῆμα Νέστου Θαλάσσης).

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ

Οἱ Βούλγαροι ἔμποροι τοῦ Πύργου ἐζήτησαν παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως τὴν ἄρσιν τῶν τελωνειακῶν καὶ λιμενικῶν δασμῶν τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τὰ Ελληνικὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἐξ Ελλάδος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΘΗΣΑΝ

Ο Τουρκικὸς τύπος εἰς δριμύτατα ἄρθρα κατὰ τῆς Ελλάδος ἐκφράζει τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ιωαννέσκο εἰς Αθήνας.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΗ ΑΣΒΕΣΤΟΣ ΚΟΥΡΤΖΗ

Πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Π. Κατσακούλη (ὁδὸς Μητροπόλεως) πρὸς γρ. 6 1)2 τὸ καντάρι.

Εἶνε γνωστὴ παρ' ὅλων ἡ μεγάλη δύναμις τῆς Υδραυλικῆς Ασβέστου ταύτης ἥτις ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν περιέχει πέτρας σηκώνει καὶ ἓξ μέρη ἄμμου, ἐνῷ ἡ κοινὴ ἄσβεστος σηκώνει μόνον δύο οὕτω δὲ ἡ τιμὴ τῆς Υδραυλικῆς ταύτης ὑποβιβάζεται εἰς ΤΡΙΑ ΓΡΟΣΙΑ ΜΟΝΟΝ, *πρὸς φανερὸν ὄφελος τῶν καταναλωτῶν* 9—3

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια 10—12 ἐτῶν, καὶ ἄν μεγαλιτέρα καὶ ἐξησκημένη διὰ τὸ ἐξωτερικόν.
Μισθὸς πολὺ ἱκανοποιητικός.
Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 26 Οκτωβρίου

Σελήνη 11 ἡμερῶν

Ανατολὴ ἡλίου ὥρα 6 λ. 35—Δύσις 4 λ. 52

Δημητρίου Μυροβλήτου μεγαλομάρτυρος

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ "ΛΕΣΒΟΥ"

Μεσημβρία τῆς 25 8)βρίου

Θερμοκρασία ὑπὸ σκιὰν	19
» » » ἀνωτάτη 24ώρου	20
» » » κατωτάτη »	14
Βαρομετρικὴ πίεσις	760
Υγρασία	84
Υψος πεσούσης βροχῆς περιόδου	5 ἴντσ. 20 χιλ.
» » » 24ώρου	
Διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου	Ν. Α.
Κατάστασις τοῦ οὐρανοῦ	συνεφώδης
» τῆς θαλάσσης	ταραχώδης

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Λέσβου»

Επίσημον Δελτίον Χρηματιστηρίου Αθηνῶν τῆς 25 Οκτωβρίου

Μετοχαὶ Εθν. Τραπ. Ελλάδος	Δρ.	5040,
» Τραπέζης Ανατολῆς	»	122,50
» » Αθηνῶν	»	75.
» Ηλεκτρικῆς Εταιρίας	»	90.50
» Σιδηροδρ. Πελοποννήσου	»	116.50

Λονδῖνον 25 Οκτωβρίου

Ελληνικὸν δάνειον 1881	Λ. στ.	59.72
Αγγλικὸν Πάγιον	»	73.06
Οθωμανικὸν Ηνοποιημ.	»	86

Παρίσιοι 25 Οκτωβρίου

Γαλλικὴ Ράντα		86.30